

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASI
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜS

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 241

19 KASIM 1979 7.5 LIRA

Atom Füzelerine karşı barış Avrupası

Demokratik
haklar için
görev basına

MC EKONOMİSİNDE 3. PERDE

AP azınlık hükümeti, 'halk yararına' müjdelerle işe başladı. Asgari ücretin vergi dışı tutulacağını ilan etti. Yağ, tütün ve benzeri malların piyasaya çıkarılacağını söyledi. Akşam saatlerindeki elektrik kısıntısını kaldırdı. Hemen her hükümet programında benzer biçimde yer alan öteki müjdelerin ise üzerinde durmaya gerek yok...

Piyasada darlığı çöken zorunlu tüketim mallarının bolluğunda, bir yanıyla fiyat durumu. Bir yanıyla ise döviz darboğazı ile ilgili. Yağa, yağ fabrikatörlerinin istediği yüksek fiyatı verdiğinizde yağın bolluğundan kuşku yok. Ancak, özellikle likit yağlar için yurtdışından sağlanan tenekenin bulunması gerekiyor.

Tüpgazda ise, altı aylık gereksinim İpraz Rafinerisi'ne gelmiş durumda. Bir süre için burada da bir sorun yok. Ancak, bütün petrol ürünlerinde olduğu gibi, tüpgazda da piyasada sürekli bulunabilmenin koşulu ithalattan ve döviz ödemelerini yapabilmekten geçmekte.

Akşamın uygulanan elektrik kısıntısının kaldırılması AP'den ve hükümetinden çok, CHP içi çekişmelerin ilgilendiren bir sorun. Türkiye Elektrik Kurumu'nun Belediyelere akşam saatlerinde uyguladığı kısıntı, bazı enerji santrallerinin bakıma alınmasının kaçınılmaz sonucuydu. Türkiye'nin mevcut enerji üretimi koşullarında, santraller bakıma alınması kısıntıya başvurulması, bakım bittiğinde de kısıntının kaldırılması çok doğal.

CHP'deki hizipler arasındaki dengesizlik, bakım işleminin hükümetin devir-teşminden önce başlamasında yarar bulmuş olacak. Bu konuda CHP'de kozlar paylaşılacak. Bu kendi sorunları. AP hükümetine kalan bakım çalışmaları bittiğinde, akşam saatlerindeki elektrik kısıntısının kalktığını müjdelemek oldu.

ASGARI ÜCRET

AP hükümetinin en büyük müjdesi, asgari ücretin vergi dışı tutulmasına ilişkin yasa değişikliğine gidileceği yolunda. Hükümet sözcüleri bu konuyu ciddiye almaya özel bir çaba gösteriyorlar.

Türkiye'de vergi yükünün adaletsizliği ve ücretliler ile maaşlılar üzerindeki yoğunluğu biliniyor. Asgari ücretin vergi dışı bırakılması, gerçekte, adaletsizliğin yalnızca hafifletilmesi için olumlu bir adım. Bunda kuşku yok. Ancak, asgari ücretin vergi dışı bırakılması, vergi adaletsizliğini gidermek için kendi başına kesin bir çözüm değil. Vergi yükünü dargelirli ücretliler ile maaşlılardan yüksek gelir gruplarına kaydırmak kaçınılmaz.

Vergi yükünü, büyük bölümü vergilendirilmeyen yüksek gelir gruplarına kaydırmak yönünden,

Ecevit Hükümeti tarafından Meclis'e sunulan yasa tasarısı, ileri sayılabilecek hükümler içermektedir. Vergi yükünün yüksek gelir gruplarına kaydırılması, asgari ücretin vergi dışı bırakılmasıyla ortaya çıkan vergi kaybının giderilmesi bakımından da önem taşımaktadır.

Türkiye'de, vergi gelirlerinin dörtte üçünü oluşturan gelir vergisinin üçte ikisinin ücretliler ile maaşlılardan sağlandığı defalarca açıklandı. Hesaplamalar, asgari ücretin vergi dışı bırakılmasıyla uğrancak vergi kaybının 100 milyar lira dolaylarında olduğunu gösteriyor. AP azınlık hükümetinin bu kaybı nasıl karşılayacağı yolundaki seçimi bugün için belirsiz. Vergi yasalarında geniş kapsamlı bir değişiklik yaparak, vergi yükünü yüksek gelir gruplarına kaydırma konusunda Hükümet sözcüleri suskun.

100 MİLYAR ARAYIŞI

Hükümetin elinde, vergi yasalarında büyük iş çevrelerini ayağa kaldıracak bir değişikliğe gidmeden 100 milyar bulmanın birkaç yolu var. En kolay yol, Merkez Bankası kaynaklarını kullanmak. Ancak bunun için IMF den geçilmeli olacaktır. Kaldı ki, IMF ile ilişkilerin koparılması göze alınsa bile, Merkez Bankası kaynaklarının normal gereksinimlerin ötesinde zorlanması sağlıklı bir yöntem değil. Bu Süleyman Demirel'in bildiği bir konu.

Bunun dışında, AP azınlık Hükümeti gübre üzerindeki Devlet sübvansiyonunu kaldırarak 35 milyar liralık bir kaynak bulabilir. Akaryakıt fiyatlarında yapılacak bir ayarlamayla da, ayarlamaların ölçüsüne göre ek kaynak yaratmak olası. IMF'nin Kasım konsültasyonunun gündeminde yararlanılabilecek Teşebbüslere'nin öteki ürünlerine yapılacak zamlarla gerekli fonlar bulunabilir.

AP Hükümeti'nin alması gereken açık. Vergi yasalarında, geçen dönemde karşı çıktığı biçimde köklü bir vergi reformu yapmaksızın, zam dışında bir kaynağı yok. Asgari ücreti vergi dışı bırakmak için zam yoluna başvurmak ise, dar gelirliler için yığınlara kaşıkla verilen keçpe ile geri almak anlamına geliyor.

Sayın Kartuşun

Ş u kadar ayak bir kısım arkadaşlara Adana Milli Eğitim Müdürü görevlerinden alarak muhtelif yerlere sürgün yaptık. Kendisinde İsmir Ana İnceci Öğretmenliğine nakil edip kaştık.
Ş Arkadaşlarımızın raporları bitmek üzere dir. Aynı yıl içinde bütün raporlar bitiyor. İkinciyi ala bilsek salta son birgenelge ile sağlık kurulmasına geçmek gerekiyor. Daire amirleri hepial Tüperin militanları sevki yapıyapı emri tebellüh ettireceklerdir. Bu durumda kısada olsa arkadaşlar nasur durumda düşecekler. Bende bu durumlarda birisiyim. Şükünce kurulduktan sonra muhtak bir genelge ile şun tayinler durdurulmalıdır. Binde hasseten istirmek ediyerim girişimde bulunmasını. Feneş bu gene-geçin yayınlaması için.

Hükümet atamaları neden durdurdu?

AP hükümetinin ilk icraatlarından biri, her düzeydeki tayinlerin durdurulması oldu. Bu kararın temel amacı, devlet aygıtının AP ve MC yanlılarıyla doldurulmasına geçiş için bir takvimin çıkarılmasıydı.

Ancak geçtiğimiz hafta, Adana'nın Kadırlı İlçesi Cumhuriyet İlkokulu müdürü Hüseyin Yankın Ankara'da Hürriyetçi Öğretmenler Derneği'nin Hatay sokaktaki merkezine gönderdiği bir mektup Yürü-

yüş'ün eline geçti. Mektupta, daha önceki MC yönetiminin okullara yerleştirdiği bazı elemanların görevlerinde yapılan değişikliklerden yakınıyor, bu değişikliklerin geçersiz kılınması için, "hükümet kurulumu kurulmaz bir genelge ile bu tayinlerin durdurulması" isteniyordu.

Ve AP'nin tek başına hükümetinin ilk işi, MC kalıntılarının imdadına koymak, "Hürriyetçi Öğretmenler Derneği" gibi yuvaların emrine uymak oldu!

CHP ağırlıklı hükümetin AP azınlık hükümetine milyarlarca dolarlık kaynak bıraktığı yolundaki açıklamalar, yalnızca kağıt üzerinde geçerli. Kağıt üzerinde kullanılacak belirli kaynaklar var. Ancak bu kaynakların kullanımı bütünüyle IMF'den geçmeye bağlı. IMF'den geçmek için ise, AP azınlık hükümeti "halk yararına" müjdelerinden vazgeçmek zorunda.

MC ortaklıklar döneminde uygulanan para piyasalarından para piyasalarına yolunda da aşılması güç engellerle dolu. DÇM borçlarını ertedecek anlaşmaların DÇM benzeri borçlanma yollarını tıkadığı bilinmektedir. DÇM benzeri bir borçlanma yolunun yeniden denemesi halinde, ertelenmiş DÇM borçlarının eski deyimleriyle "muaccel" olması, yani hemen geri ödeme durumuna gelmesi öngörülmüyor. Ekonominin yönetiminde, bu arada Batılı kapitalist ülkeler ve kuruluşlarla ilişkilerde değişiklik öngörmeyen

AP Hükümeti'nin bunu göze alması güç.

Öte yandan, Türkiye'nin para piyasalarından yeterli tutarda tefeci kredisi sağlayabileceği umudu da zayıf. Para piyasalarında etkin bankalar ile tefeci kuruluşlar DÇM borçlarının ertelenmesi ile ilgili anlaşmanın tarafları durumundalar. DÇM borçlarının ertelenmesine ilişkin anlaşmanın işlerliğini yitirmesine yol açacak davranışlara öncüllük edemezler.

Türkiye'de kapitalizmin yurt içindeki sorunlarından kaynaklanan ve yurtdışındaki genel sorunlardan köriüklenen darboğazları hemen herkesin gündük yaşamında etkili. Kapitalist yapıları koruyarak sorunların çözümü daha önce de defalarca yazıldığı ve çeşitli hükümetlerce denendiği gibi olamaz. Yabancı sermayenin ilgi alanı içinde yer alarak, para piyasalarındaki sermaye paraları toplama için çarşarak ve bunların gerektirdiği siyasal ödünleri vererek, görelî de olsa feshihk yaratılabilmek artık hayal.

Yürüyüş'ün güvencesi okurlarıdır

Diğer haftalık dergilerin yanısıra YURUYUŞ de kağıt sağlamak konusunda ciddi sorunlarla karşı karşıyadır. Kağıt üretimindeki yetersizlik, ithal edilen kağıtın istekleri karşılayamaması gibi nedenleri öne süren SEKA yetkilileri, 8 ay önce çıkartılan ve bugüne kadar hatırlanmayan bir kararnameye dayanarak haftalık dergilerin kağıt tahsisini engellemeye çalışmaktadır. Bugün haftalık dergilere kağıt tahsis uygulaması SEKA'nın ve Basın İlan Kurumu'nun heyfi uygulamaları sonucunda fiilen durdurulmuştur.

Büyük gazetelerin ellerinde tonlarca stok olduğu bilinirken, son derece az satıldığı oldukları açık olan himi "gündük ilan gazeteleri" kağıt sağlamakta hiçbir güçlükle karşılaşmazken, karaborsada kaynağını neresi olduğu belli olan tonlarca kağıt satılırken, 4,5 yılı aşkın bir süredir çıkmakta olan YURUYUŞ ve diğer haftalık dergilere kağıt bulmak için karaborsa yolları gösterilmektedir.

YURUYUŞ bu keyfi uygulamaları sona erdirmesi için diğer haftalık dergilerle birlikte gereken müdahaleyi sürdürecektir. Dün olduğu gibi bugün de karşımıza çıkartılan engelleri aşmak için en büyük güvencemiz okurlarımızdan başkası değildir.

YURUYUŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC ● Yazı İşleri Müdürü: Neset KOÇBAŞI ● Teknik Sekreter: Bülent ARTANLI ● Yönetimi: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel: 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Cemberlitas - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wisser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapakrenkii 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000 TL., İc sayfa lar sütu n satımı 80 TL., Yayın İlanları 5% 300 indirilmiştir. ● Baskı: Oally News Web Ofset Tesisi

● Abonö kütulları 500 TL., altı aylık 150 TL., Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM, ● Amerika: Yıllık 2000 TL., altı aylık 1000 TL., ● Avustralya-Japonya: Yıllık 2500 TL., altı aylık 1250 TL.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YORUYUŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

EKONOMİ HABERLER

Ödemeler dengesi projeksiyonları, ana para ve faiz olarak 1,5 milyar dolar dolayında bir ödemeden gündemde olduğunu gösteriyor. Türkiye'nin 1980 yılı dış finansman gereksinimi, dış borç ödemeleriyle birlikte 2,6 milyar doları buluyor. Bu miktarın 1,6 milyar doları uzun ve orta dönemli borçlanmalar yoluyla, 250 milyon dolarlık bölümü ise IMF'nin kredi dilimleriyle finans edilemesi halinde bulunması gerekli finansman 750 milyon dolara iniyor.

1979 yılında, 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Yasası kapsamında faaliyet izni alan firmaların üçünün yatırım izni iptal edilirken, 1 firmaya yatırım izni verildi. Bu arada, 3 yabancı sermayeli firmanın, kararnamelelerinde değişiklik yapılmasına ilişkin olarak yaptıkları başvurular da incelendi. Yapılan değişikliğe göre Segman sanayi üretim alanını değiştirirken, Bankacılık alanındaki Türkiye Sınai Kalkınma Bankası sermayesini 1,5 milyar liraya yükseltti. Akdeniz Turistik Tesisi'nde de yabancı ortağın anlaşması öngörülen 10,5 milyar liralık nakdi kredi iptal edildi.

KÖTÜLERİN İYİSİ YA DA TESLİMİYET

ZEKİ KILIÇ

Demirel, hükümetinin "ılımlı" olarak görünmesine özel bir dikkat gösterdi, göstermeye de devam ediyor. Hükümetin "ılımlı" görünümünü sürdürmek, Demirel için iki nedenle çok önemlidir. Birincisi, faşist terörün trinauşının bugünkü aşamasında, devlet terörünü etkinleştirmek, onu çeşitli mekanizmalara ve kurumlara kavuşturmak gerici ve faşist güçler açısından büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle gerici ve faşist güçlerin ivedi gereksinim duydukları DGM, Olağanüstü Hal Yasaları v.b. gibi yeni düzenlemelerin gerçekleştirilebilmesine ağırlık veren hükümetin, bu zemini yaratılmak için "ılımlı" görünmeye gereksinimi vardır. Diğer ise, CHP'nin ve demokratik güçlerin sözkonusu "ılımlı"lığa şartlandırılarak yaratılan zemin üzerinde uzlaşmaya zorlanması, pasifleştirilmesidir.

Demokratik güçler, mücadelelerini yalnızca gerçekleştirebildikleri hakları korumakla, bunları elden çıkartmamakla sınırlı tutamazlar. Bunun da ötesinde, yeni, ileri hedefler için mücadele etmek zorundadırlar. Bu aynı zamanda, demokratik mevzilerin korunup, savunulmasının da temel koşuludur.

Hele demokratik hakların savunulması ve demokratik mevzilerin korunması adına, daha ilerdeki hedefleri göstermek yerine, sürekli geri çekilenebilecek mevzileri işaret etmek, buna kitleleri şartlandırmak, birbirini izleyen geri adımların atılmasından öte bir işlev görmeyecektir. Demokratik güçlerin olması gerekeni araması, düşünmesi ve bu yönde bir mücadelenin içerisine girmesi gereklidir. Bu, hiçbir zaman ve koşulda, onların "kötünün iyisi"ne teslim olmaları anlamında ele alınmaz. Sorun bu anlayışla ele alındığında, "kötünün iyisi" her yeni gelişme karşısında yeni biçimlere bürünür. Her yeni "kötünün iyisi", demokratik güçler açısından daha da gerideki mevzilere çekilmeyi dayatır.

Demokratik güçler açısından yanlış, yanlış olduğu kadar zararlı ve tehlikeli olan bu anlayışın en canlı örneği, demokrasi mücadelesini, her ne gerekçe ile olursa olsun, CHP ile sınırlayan tutumdur. "Ya CHP, ya faşizm" denilerek, her gelişmeyi, her istemi CHP'nin gözlükleriyle bakarak değerlendirenler, yalnızca kazanılmış birçok mevziin elden çıkmasına neden olmakla kalmadılar. Aynı zamanda, yapılacak işlerin hedeflerinin saptanmasında, bu hedefler için mücadele edilmesi gerekliliği noktasından sürekli geriye gidişin ortanın ve anlayışının oluşmasına da yol açtılar. Daha dün, "ya CHP, ya faşizm" denilerek CHP'nin konumuyla sınırlandırılan demokrasi mücadelesi, bugün "ya MHP, ya AP" olarak öne sürülmekte ve "ılımlı" AP hükümetinin elden kaçmaması gerekliliği noktasına dikkatlerin çekilmesine çalışılmaktadır. Bugün için "ılımlı" AP hükümeti etrafında yaratılan şartlandırma, yarın CHP-AP koalisyonuna demokrasi adına bir gereklilik gözü ile bakılmasını da sağlayabilecektir. Böylece "kötünün iyisi"nin her yeni biçimi, biri diğerini doğuran; ama hepsinin de emperyalizm ve tekelci büyük burjuvaziye açılmasını istediği kapıları açmak anlamında birbirlerini tamamladığı bir sürecin unsurları olmaktadır.

Demokratik güçlerin "kötünün iyisi"ne şartlandırılmalarına ve teslim olmalarına neden olan anlayış, gördüğü işlev bakımından sadece bununla da kalmamaktadır. Demokrasi mücadelesinin yükseltilmesini isteyen, bu yolda çaba gösteren işçi sınıfı politik hareketinin görevlerini yerine getirmesinin de önüne ciddi engeller koymaktadır. Çünkü "kötünün iyisi"ni korumanın şartı olarak, temel hak ve özgürlükler için, ekonomik-demokratik hak için mücadele etmek isteyen kitlelerin bu mücadelelerinden vazgeçmesi gerektiği anlayışı öne sürülmektedir. Başka bir biçimde söylenirse, kitle hareketlerinin faşizmi eriletmenin temel aracı olduğuna ilişkin gerçek bir kenara itilmekte, bu mücadeleye faşizmin gelişini kolaylaştırdığı gözüyle bakılmaktadır. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin, kitlelerin harekete geçirilmesinde, onların mücadelelerinin yükseltilmesinde temel bir manivela olduğu dikkate alındığında, yapılmak istenilenle iki sonuca birden ulaşılmaktadır.

"ılımlı" hükümet görünümü ile emperyalizm ve tekelci burjuvazi, demokratik güçlerin mücadelesinin yükseltilmesinin önünü almaya, onların daha geri mevzilere çekilmeye razı olmalarını sağlamaya çalışmaktadır. İlerici demokrat güçlerin önemli bir bölümü, daha kötüye o kadar şartlandırılmıştır ki, bu hükümet biçimine bile rıza gösterilebilir imajı ortaya çıkabilmektedir.

Bu nedenle, "ılımlı" bir görünüme bilerek bürünen Demirel hükümetine gördürülmek istenilen işlevler, bugünden saptanamaz ve teşhir edilemezse, bugün geri çekilerek içine kapanılan mevzilerden yarın daha gerilere gitmek zorunluluk haline gelebilir. Ve bu zorunluluk, gerici ve faşist güçlere, sahipsiz köyde değneksiz dolaşmak olanağını verebilir.

Demirel hükümetinin "ılımlı" görüntüsü altında yapmak istediklerini açık seçik ortaya koymak ve tüm dikkatlerin bunun üzerinde toplanmasını sağlamak, yaşamsal bir öneme sahiptir. Devlet terörünün etkinleştirilerek uygulanması arayışını durdurmak, ancak bunu gerçekleştirecek güçleri örgütlemek ve harekete geçirmekle mümkündür. Ancak bu, kitlelerin eylem birliğini sağlamak ve kitle mücadelesini yükseltmekle gerçekleşebilecektir.

Tüm ilericilerin, demokratların, sosyalistlerin üzerinde titizlikle durmaları ve ön plana çıkartmaları gereken nokta, bugün için budur. "Fevkalade hal" yasaları, DGM ve benzeri girişimlerden dikkatleri uzaklaştıracak, ya da bunların önemsiz sayılmasına yol açacak yanlışlardan hızla uzaklaşılması gerekmektedir. Çok iyi bilinmelidir ki, demokratik güçler, görevlerinin gereğini yerine getirmeyi, ne adına olursa olsun ertelemek durumundadırlar.

Bugüne kadar ki faşist terörün bir üst düzeydeki ifadesi de olacak olan "ılımlı" Demirel hükümetinin, yeni yasa girişimlerini önlemek için dikkat birliği, karar birliği, iş ve eylem birliği ivedi ertelenmez görevimizdir. Bu görev, tüm ilericilerin, demokratların, sosyalistlerin aynı zamanda tarihsel sorumluluğudur.

TİP üyesi İpekçi'nin katili idama mahkum edildi

Askerliğinin bitimine bir ay kala, Denizli 11. Piyade Tugayı'nda uzun menzilli bir tüfekten sıkılan kurşunla alçakça katledilen Ahmet İpekçi'nin ölümüyle ilgili dava 11 Kasım günü duruşmayla sonuçlandı.

Diyarbakır'da doğan ve askere gidinceye kadar TİP Kartal İlçesi üyesi olan Ahmet İpekçi, politik çalışması sonucu Adal Kalem Fabrikası'ndan atılmıştı. Bir süre işsiz kaldıktan sonra askere giden Ahmet İpekçi, bu kez de teskeresine bir ay kala fa-

şist ellerden çıkan bir kurşunla can veriyordu.

İsparta Askeri Ceza Mahkemesi 7 Kasım 1979 günlü duruşmada, ayrıntıları gerekçeli hükümdede belirtilmek üzere, faşist katili TCK'nın 450/4 maddesi uyarınca idam cezasına mahkum etti. Ancak bu ceza, 51/1 maddesi uyarınca indirilerek ömür boyu ağır hapis cezasına çevrildi. Ayrıca faşist katil, ömür boyu kamu hizmetlerinden uzak tutulmaya ve ceza süresi kadar kanuni

mahurriyet altında bulundurulmaya mahkum edildi...

Ahmet İpekçi'nin ölümü, ceza yasalarına göre başka sonuçlara da yol açtı!.. Yiğit bir işçi sınıfı militanının, bir Türkiye İşçi Partili'nin öldürülmesi, mahkeme kararına şöyle de yansdı: "... bu fiili sırasında hasara uğrattığı 407699 numaralı aracın ön cam bedeli olan 950.00 TL. ile sarfettiği mermi bedeli olan 6.56 TL. (Toplam 956.56 TL.) hazine zararının, suçludan tahsiline..."

Hükümet programında neler var?

1. Anayasa'nın 123. maddesiyle getirilen olağanüstü haller ile ilgili tedbirlerle ek olarak bir "fevkalade haller kanunu" çıkarılacaktır.

2. Anayasa'nın 136. maddesine uygun olarak Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kuruluşu sağlanacak, böylece sıkıyönetimin kaldırılmasından sonra devletin temeline yönelik suçların bu mahkemelerde yargılanmaları temin edilmiş olacaktır.

3. Ceza ve Usul Kanunları'nda yapılacak değişikliklerle özellikle toplu suç ve mesuliyet fikrini de öngörecek günün ihtiyaç ve şartlarına uygun ve adaletin süratle tecelli etmesi sağlanacaktır.

4. Sendika ve derneklerin politika ile uğraşmaları, bölücülük yapmaları, manevi destek sağlanmaları önlenecektir.

5. Valilere daha geniş yetkiler tanınacaktır.

6. Sosyal ve kültürel amaçlı derneklerin politika yapmaları ve üyelerine maddi yardımda bulunmaları önlenecektir.

7. Toplantı ve gösteri hakkının kamu düzenini ihlal veya günlük hayatı felce uğratması önlenecektir.

8. Polisin eğitim, disiplin ve moral bakımından güçlendirilmesi için gerekli tedbirler alınacaktır.

9. Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu, örgütlü ve silahlı saldırılar açısından günün ihtiyaç ve şartlarına uyacak şekilde değiştirilecek, devletin demokratik otoritesini güçlendirecek tedbirler alınacaktır.

10. İcraya, kanunların verdiği yetkilerin kullanılmasını sağlamak amacıyla, Danıştay Kanunu'nda değişiklikler yapılacaktır.

11. İşgal altında bulunan kuruluşlar, işgalden kurtarılacaktır.

12. TRT Kanunu değiştirilecektir.

Mücadelede ana halka

gündemin başında

Suskunluk

Bugünlerde demokratik hak ve özgürlüklere, demokratik kitle örgütlerine yönelen yeni saldırıları, tekelci, büyük sermayenin baskıların daha da artırılmasını isteyen bir dizi talebi izledi. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu 141-142. maddelerin kabaran bir iştahlı uygulandığı, bugünlerde, bu maddelerin daha fazla işletilmesini, baskıcı yöntemlere daha da yönelinmesini istedi. TİSK yöneticilerinin talepleri, Ecevit döneminde başlanan anti-demokratik uygulamalar ve bugün anahtarları belli olan hükümet programı ile tam bir çakışma halinde.

Bugün iktidarda sermayenin has partisi AP vardır. AP'nin de faşist baskı ve uygulamaların kaynağı olan tekelci, büyük sermayenin talepleri doğrultusunda baskıcı bir politika izleyeceği tartışılmaz bir gerçektir. AP'nin bu politikasını nasıl gerçekleştirmek istediği sorusunu tartışmak da hiçbir biçimde bu gerçeği tartışılabilir kılamaz.

Ne var ki, kimi ilerici yazarlar bu tartışılmaz gerçeği inatçı bir körlükle yadımakta ve son derece "vahim" sonuçlar doğurmakta olan değerlendirmeler yapmaktadırlar.

AP'nin tek başına hükümet kurarak yeni bir MC'ye yönelmemiş olması, kabinede kimi "sivri" isimlerin bulunmaması, kimi ilerici yazarlar için bir "umut" kapısı olmaktadır. Faşizm olgusunun sınıfsal olduğunu bir türlü anlayamayan ve işçi sınıfınca, emekçi yığınlarca kazanılmış olan hakların ve özgürlüklerin değerini gerçekte kavrayamayan böylesi yazarlar, demokrasiye yönelen ciddi bir saldırı karşısında bile kendilerine "umut" kapısı bulabilmektedirler.

Böyleleri, bugün Demirel'in "hesap adamlığını" hatırlama benzetmektedirler. Daha dün "büyük Türkiye" sözleriyle alay ettikleri Demirel'i, bugün gerçekten "büyük bir Türkiye" isteyen, bu nedenle geçmişten ders çıkarması bilerek MHP'ye prim vermeyecek olan, azimli bir kişi olarak görmeye ve göstermeye çabalayarak avunmaktadırlar.

Dahası, TİP Genel Başkanı Boran için 142. maddeden dava açılır, Türkiye'nin en büyük demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER'in yöneticileri tutuklanır. Politika (Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Aydın Engin 141 ve 142. maddelerin varlığından ötürü dört duvar arasına sokulurken; kapatılan dernekler listesinde İGD eklenir, faşist önyet şebekeleri için hiçbir şey yapılmazken, kendileri için "sevindirici" şeyler bulup oyalanabilmektedirler.

İşte bir örnek! Cumhuriyet Gazetesinde Mehmed Kemal şunları yazıyor:

"Beklediği gibi sertlik yanlıları, kıyımcılar, faşizm özlencileri hükümetin içinde yer almışlardır... kabinede çok yakından, yıllar öncesinden tanıdıklarım vardır. Bunları görürnce ne yalan söyleyeyim. sevincimi saklayamadım."

"Daha kötüsü olabildi" anlayışı üzerinde temellenen bu "sevinc"tir ki, yukardaki satırların yazarını, O'nun gibi daha nicelerini, demokrasiye yönelen tehlikelerini en somut belirtileri karşısında bile tam bir suskunluğa sürükleyebilmiştir.

Bu suskunluk ve bu "sevinc" ilk kez karşımıza çıkmamaktadır. Dün akıyönetim ilan edilirken "darbe gelebilir" diye teselli bulan, İstanbul'da 1 Mayıs gösterileri yasaklanırken kendilerini "iç olmazsa İzmir'deki gösterileri yasaklanmadı" diye avutanların bugün de "sevindirici" şeyler bulup buluşturması hiç de şaşırtıcı değildir. Ve bu ada bir "iyimserlik" değildir. Her ne pahasına olursa olsun CHP'yi aklamaya yönelik CHP pusulasına takılı bir şaşkınlığın, bir karamsarlığın ta kendisidir.

Suskunluklarından ötürü en ufak bir "üzüntü" duymayan böyle ilerici yazarların, her defasında da demokratik hak ve özgürlüklere yönelen baskı ve tehditler karşısında yapılabilecek olanları uzak bir geleceğe erteledikleri görülmektedir. Bu kez de Demirel'e bir "ulimatım" vermek, "MHP'ye yaklaşırsanız o zaman seninle mücadele ederiz" demektedirler.

Ya bugünden yapılacak olanlar? Yarın yapılmaya katkılırsanız hep birlikte "çok geç" denecek olanlar! O konuyu ise tam bir suskunluk!

• neşet kocabıykoğlu

Demirel hükümetinin kuruluşu, Türkiye'de demokratik, anti-faşist hedefler için mücadelenin temel sorunlarını ve görevlerini yeniden gündeme getirdi. Bu sorunların ve görevlerin değerlendirilmesi, önümüzdeki günlerin başlıca gündem maddesi olacaktır.

AP azınlık hükümetinin kuruluşuyla birlikte demokratik güçler arasında da yansarak gelişen tartışmaların bir bölümü, hükümetin "ılımlı" niteliğine ilişkindir. Bu konuda ileri sürülen görüşlerin değerlendirilmesine YURUYUŞ'un diğer sayfalarında ayrıntılı yer veriliyor. Sorun, AP azınlık hükümetinin "ılımlı görünme taktiğinin hangi denemelerden kaynaklandığını ortaya çıkarmak ve bunun demokratik güçlere hangi görevleri, nasıl bir mücadele yöntemlerini yüklediğini belirlemektir.

Yine AP hükümetinin kuruluşundan önce başlayarak hükümetin görevi gelmesiyle hızlanan gelişen önemli olgulardan bir diğeri ise, anti demokratik baskı yasalarının en ağır biçimde uygulanmasına hız verilmesi, özellikle 141-142. maddelerin yeniden en ağır biçimde işletilmeye başlanmasıdır. Bu, yasal terörün genişletilmesinde ve ağırlaştırılmasında vaat yitirmeme telaşının bir ifadesidir. YURUYUŞ'un diğer sayfalarında özellikle vurgulandığı gibi, anti-demokratik baskıların hızla yoğunlaştırılmasına, ilerici kanatta yer alan kimi çevrelerin seyirci kalması da sağlanabilmektedir.

Sıralanan bu olgular nasıl bir gelişme doğrultusunu göstermektedir? Derinleşen bunalından, faşizme giden yolları kesinlikle kapatmak çıkmanın somut biçimleri neler olmalıdır?

Demirel hükümetinin "ılımlı" bir görünümüne göre bağlamasını belirleyen temel politika bir yandan gerici-faşist bir yönetime geçişin politik koşullarını yaratmaya yönelme, diğer yandan da anti-faşist kitle hareketinin gelişmesinin özne koşullarını ortadan kaldırma, geciktirme politikasıdır. Ülkemizin bugünkü koşullarında gerici-faşist bir yönetime geçişin başlıca koşulu, ileri hedeflere yönelen güçlü bir anti-faşist kitle hareketinin ortaya çıkmasının, özellikle de böyle bir harekete yön verebilecek özne emmenin gelişmesinin önlenmesidir. İkinci koşulu ise, gerici-faşist bir yönetime geçişte destek olabilecek nesnel koşulların yaratılmasıdır.

Demirel hükümeti, bu hedeflerine başlıca iki yoldan ulaşma çabasındadır. Birinci yol, emekçilerin anti-faşist, demokratik istemlerini geri bir düzeye çekmek, böylece anti-faşist hareketin ileri hedeflere yönelmesinin koşullarını geciktirmektir. Bu,

hükümete "ılımlı" bir görünüm vererek, bugünkü AP hükümetinin faşist bir yönetime yeğlenmesini sağlamaya çalışarak yapılmaktadır. İkinci yol ise, anti-faşist kitle hareketinin başını kekeleyecek demokratik güçlere, onların örgütlerine karşı "yasal" düzeydeki terörün artırılması ve böylece gerici-faşist bir yönetime geçişin zemininin kurumsal düzeyde de oluşturulması yoludur.

Bütün bunlar, demokratik, anti-faşist hedefler için mücadelede ana halka sorununu aydınlatmaktadır. Bu ana halka, mücadelenin hedeflerine devrimci bir içerik kazandırmak, diğer bir deyişle faşizmin anısal ve maddi temellerini ortadan kaldırmaya yönelik köklü dönüşümlere doğru yönlendirmektir. Anti-faşist mücadelenin böylesi hedefleri geniş kitlelere mal edilebilmeli, kitleler bu hedefler doğrultusunda mücadelede hazırlanabilmelidir.

• TİP BAŞKANLIK KURULU' NUN BİLDİRİSİNDE, GİZLİ FAŞİST İKTİDAR ODAĞI İLE ORTAYA ÇIKAN İKTİDARIN İKİLİ YAPISININ GİDEREK GERİCİ FAŞİST BİR YÖNETİME BİRLEŞMESİ SONUCUNU DOĞURMAYA YÖNELİK AP HÜKÜMETİ DAHA KURULMADAN YASAL ŞİDDETİN ARTAN BİR DOZDA UYGULANMAYA BAŞLADIĞINA DİKKAT ÇEKİLDİ.

• DİSK'İN YENİ BİR PARTİ KURMA GİRİŞİMİNİN, DİSK'İN SOSYAL - DEMOKRATLAŞTIRILMASI SÜRECİNİN POLİTİK PLANDA İFADESİ OLACAĞI BELİRTİLEREK, BUNUN HEM EKONOMİK HEM DE POLİTİK ALANDAKİ MÜCADELEYE ZARARLI OLACAĞI VURGULANDI.

• BİLDİRİDE, BİLİMSSEL SOSYALİST, SOSYAL DEMOKRAT, İLERİCİ, YURTSEVER TÜM GÜÇLERİN İŞ VE GÜÇ BİRLİĞİ SORUNUNUN YAŞAMSAL ÖNEMİNİN BİR KEZ DAHA ORTAYA ÇIKTIĞI BİLDİRİLDİ.

Son politik olayları değerlendiren TİP Başkanlık Kurulu geçtiğimiz Salı günü bir bildiri yayımlayarak değerlendirmesini kamuoyuna açıkladı. Bildiride şöyle dedi:

TİP, politik gelişmeleri değerlendirdi

"14 Ekim seçimleri sonrasında CHP hükümetinin istifasıyla AP hükümetinin kurulduğu güne kadar geçen yaklaşık bir aylık süre, geniş halk kitlelerinin demokratik güçleri bekleyen daha zor ve çetin günlerin bir habercisi oldu. Devlet mekanizması içinde de yuvalanmış faşistlerin oluşturduğu ikinci iktidar odağı, seçim sonrasında emverişli ortamından da yararlanarak etkinliğini daha da artırdı. Diğer yandan, Olağanüstü Kurultay, CHP yönetiminin bugüne kadar izlediği, giderek teslimiyete varan uzlaşmacı politikasına, seçim sonuçlarının tüm uyarcı niteliğine karşın, sürdürmekte devam edeceğini göstererek bu oluşuma katkısını es geçmedi.

"Yeni hükümetin, örtülü bir MC sayılıp sayılmayacağı yapay tartışması, süredürsün, Demirel, daha kabine listesini ilan etmeden, 'program ve krcat'ının ne yolda olacağını açıklamış bulunuyor. 'Devlet Güvenlik Mahkemeleri' ve 'Olağanüstü Durum' yasalarının çıkarılması ile 'İl İdarası', 'Polis Vazifesi ve Selahiyetleri', 'Dernekler', 'Sendikalar', 'Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri' gibi zaten antidemokratik olan yasaları yeniden ve daha da antidemokratik, gerici doğrultuda değiştirmek, gelişen toplum yasaları hukuki geçerliliği kalmamış bir takım antidemokratik hükümleri yeniden uygulanabilir kılmak ve sıkıyönetimi daha da genişleterek sürdürmek, bunlar arasında sayılabilir. Ayrıca, büyük, tekeli sermayenin ekono-

nomik sıkıntılarına karşı ivedi gereksinimlerini karşılayıcı ve yabancı sermayeye daha geniş olanaklar tanıyarak emperyalizme bağımlılığı daha da artıracı önlemler de programda sunulmuştur. Askeri alanda ise 'taahhütlere genel ifadesinin altında nelerin yapıldığını tahmin etmek güç değildir.

"22 aylık CHP yönetiminde, resmi iktidara karşın etkinliğini sürdüren ve önlenmiş için de ciddi hiçbir tedbir alınmadığı gizli faşist iktidar odağı ile ortaya çıkan iktidarın ikili yapısının giderek gerici-faşist bir yönetimde birleşmesi sonucunu doğurmuş yönelik AP hükümeti daha kurulmadan aradaki boşluk döneminde bile yasal şiddetin artan

bir dozda uygulanmaya başladığı görülmektedir. Dernek kapatılmaktan başlayıp gazeteci tutuklanmasına, öğretmenlerin en büyük çoğunluğunu çatısı altında birleştiren bir ekonomik mücadele örgütü olduğu kadar, demokratik kitle örgütlerinin de önde gelen bir ögesi olan TÜB-DER yöneticilerinin ve kimi yobak başkanlarının tutuklanmalarına kadar uzanan bir dizi eylem bunun örnekleridir. Hem de bu tutuklamalar, 141-142 gibi, gene Sıkıyönetim Mahkemelerince Anayasaya aykırılığının ciddi görüldüğü Anayasa Mahkemesi'ne gönderilen ve halen bu mahkemelerin gündeminde bulunan maddelelere dayanarak yapılmaktadır.

"Öte yandan, toplu sözleşmeler döneminin başlamasıyla birlikte büyük burjuvazi, kendisi için daha elverişli olduğu bu koşullardan da yararlanarak, işçi sınıfına karşı yeni bir saldırının hazırlığı içindedir. Planlar yapılmış, stoklar ayarlanmış, lokavt, yani işçiyi topluca işten çıkartıp aç bırakma tedbirleri şimdiden başlatılmıştır. Buna karşın, işçi sınıfımızın ekonomik mücadelelerinde kazanılmış mevzileri korumak, gününden yitkilere uğraşsın ve artan hayat pahalılığının ortamında belirli ücret düzeyini tutturabilmek dahi bir kat daha önem kazanmaktadır. Bu aldırn mutlak göğüslenip püskürtülmelidir. Bunun yolu ise, mücadelede en geniş birliktelilerin ve olabildiği ölçüde en geniş demokratik, politik güçlerin desteğinin sağlanmasından geçmektedir. Bu, aynı zamanda demokratik toplumsal muhalefetin örgütlü direnişinin de önemli bir ögesi olacaktır. Oysa, son günlerde açıklanan kararlara göre, DİSK yönetiminin, sendikaların bu esas görevini bir yana bırakarak yeni bir parti kurmaya yöneldiği görülmektedir. 'Birleşirici' olma iddiası altında bir girişimin gerçekleşme

İLİMLİ HÜKÜMET VE TEMEL YANILGI

14 Ekim seçimlerinden hemen sonra çeşitli çevrelerde başlayan bir tartışma, AP'nin hükümeti kurmasından sonra da sürdürülüyor. Tartışma, AP azınlık hükümetinin niteliği, hangi görevleri başarıya aday olduğu ve bu görevleri başarması için hangi politik koallisonları tercih etmesi gerektiği üzerinde sürdürülüyor. "Çeşitli çevreler" içinde, Hürriyet, Milliyet gibi gazetelerin yanı sıra Cumhuriyet ve yazarları da bulunuyor. Tekelci büyük burjuvazinin liberal sözcüleriyle birlikte CHP'li yazarlar hükümet sorunu üzerindeki bu tartışmada bazı temel noktalarda anlaşılıyor; ve şimdiki temel anlaşma noktalarının gerçekleştirilmesi için ısrarlı bir çaba içine giriliyor.

Sözünü ettiğimiz çevreler, MHP ve MSP'nin koşullar desteğini almış olsa da, bu partiler hükümet içinde yer almaları için, AP azınlık hükümetinin "liberal" bir niteliği olduğunu; ekonomik ve politik sorunlara "demokratik" çözümler getirebileceğini; zaten bir azınlık hükümetinin kurulmuş olmasının da "demokrasiimizin" uygunluğunu gösterdiğini ve bunlara ek olarak da, AP'nin bu görevlerini "demokratik" bir biçimde yerine getirmesi için MHP ve MSP'nin değil, CHP'nin desteğini alması gerektiğini ve CHP'nin de bu koşullarda AP'yi desteklemekten başka bir yolu olmadığını öne sürüyorlar.

Bu görüş birliği içinde, örneğin Müttez Soysal, "Bütün belirtiler, 'CHP destekli bir azınlık hükümeti' formülüne doğru kaymanın kaçınılmazlığı ortaya koyuyor..." dediikten sonra, hükümete doğru olacak destek kaymasının otoriter, anarşi bir demokras, "örtülü faşizm" yönünde mi, yoksa demokratik özümler yönünde mi olacağı sorusunun nasıl yanıtlanması gerektiğini de açıklıyor. Soysal, AP ve CHP'nin, IMF, AET ile ilişkiler; üsler, Kıbrıs ve Ege sorunları ve DGM'lerin kurulması gibi konularda ortak noktalarda buluşabileceklerini de söylüyor ve bu anlaşmanın yolunu gösteriyor. Gene Milliyet'in bir başka köşesinde şunlar deniyor:

"CHP, siyasal iktidardan gitmiştir.

CHP-AP işbirliğine ilk adımlar

Ama bu demek değildir ki, dünya görüşünü 'demokratik sol' olarak ilan eden tarihsel partinin toplum önündeki bütün sorumlulukları da sona ermiştir."

"Demirel hükümeti, 'bütün Türkiye'nin hükümeti' olmak zorundadır."

"Demokratik hak ve özgürlükleri korurken, yepyeni demokratik gelenekleri yaratan bir biçimde sürdürmek de olasıdır."

"Demirel'in deneyi, yeni dönemlerde gerçek notu ve güvenoyunu, ancak bütün toplumun çok daha güzel yarınlar adına duyduğu özlere getirebildiği olumlu karşılıklar ölçüsünde olacaktır."

Sıraladığımız bu görüşler, birçok ileric, demokrat yazar da içine alan, önemli bir yanlışlığı özetlemektedir. Yanlışın bir ucundan, "asialan devletin devamıdır" sözleriyle Ecevit tutuyor. CHP'nin, yukarıda üzerinde durduğumuz yayın ve önemli yanlışlığın içinde olması, sorunun ciddiyetini daha da artırıyor.

AP azınlık hükümeti hangi koşullarda gündeme girmiş bir hükümettir ve hangi özelliklere sahiptir. Sözü edildiği gibi AP hükümeti "liberal" bir hükümet midir? Bugüne dek gerici-faşist muhalefetin önde yer almış, faşist partiyi serekli kalmış, faşist terörü gözden kaçırmak için elinden geleni yapmış olan AP'nin birden-

bire liberal bir parti niteliğine bürünürmesel olanaksızdır. AP, terörün ardına sığınarak, faşizme açılan bir yönetim gündemde tutmaya çalışan bir partidir ve bugün kurduğu azınlık hükümetini de aynı özellikleri doğrultusunda kullanmaya çalışacaktır. Bu arada, AP'nin "liberal" bir görünüm içinde olmaya özen gösterdiği de elbette gözden kaçmamaktadır. Oluşturulan Bakanlar Kurulu üyelerinin seçiminde de, MHP ile açık işbirliği yaptığı bilinenlerin yer almaması bu görünümü kurtarma çabalarının bir parçasıdır. Hükümetin "ilimli" bir görünümü olmasının, daha kurulu kurulmaz geniş bir kamuoyunu karşısına almasını sağlayacağını Demirel iyi bilmektedir.

Ne var ki, bu "ilimli" görünümün, ardından ne bir baskıcı bir yönetim getireceği de şimdiden ortaya çıkmış durumda. Daha ilk günlerden ortaya çıkan bir dizi baskı uygulaması da gösteriyor ki, AP hükümeti iktidar olanaklarını kullanarak, yasal bir terör ağı içinde ileric, demokratik örgütleri, yayın organlarını, demokratik hak ve özgürlükleri bastırma yoluna gidecektir. Hükümetin yapmayı düşündüklerine gözetildiğinde de bu uygulamaların neler olacağını anlamak mümkündür. Görünümlere bel bağlayanların Demirel'in bu açıklamalarına kulak veremelerinde yarar vardır. AP hükümetinin niteliğini gösteren onun Bakanlar Kurulu bileşimi ya da başka yapıtıcı görünüm değil, programıdır. Hükümet programında "fevkalade hal yasa" adı altında, politik özgürlükler için saldırı niteliğinde birçok yeni yasanın çıkarılmasının yanı sıra DGM'lerin yeniden kurulması da yer alıyor. Bu arada, emniyet örgütünün daha "etkinleştirilmesi" için de önlemler alınacağı belirtiliyor. AP gibi faşizm uzlaşmacısı bir partinin bu önlemlerle nasıl bir yönetim oluşturmaya çalışacağı çok açıktır. CHP'ye ve birçok demokrat yazara ne derse de AP'yi "umut" olarak gösterme yanlışlarına karşın, çok açıktır... CHP, AP'yi destekleyip onun iktidar olmasını kolaylaştırarak "muhalefet" yapmayı ve bu yolla AP'yi yıpratmayı düşünyorsa bunun kendisi ve tüm demokratik güçler için oldukça tehlikeli bir politika olduğunu da söylememiz gerekir.

CHP ile AP arasında kurulmaya çalışılan ve tekeli burjuvazinin istemleri doğrultusunda, giderek "geniş tabanlı" bir iktidar da kuşkusuz gözetim bu politika, ileric-demokratik güçleri hedef seçmektedir.

Ne var ki, CHP'nin gerici-faşist partilerin dümenli-döndürme çabaları ve AP hükümetinin baskıcı iktidar, ileric-demokratik güçleri karşısında bulacaktır. İşçi ve emekçi kitleler kendilerini hedef alan bu ciddi, temel yanlışların gerçekleştirilmesine izin vermeyeceklerdir.

bir dozda uygulanmaya başladığı görülmektedir. Dernek kapatılmaktan başlayıp gazeteci tutuklanmasına, öğretmenlerin en büyük çoğunluğunu çatısı altında birleştiren bir ekonomik mücadele örgütü olduğu kadar, demokratik kitle örgütlerinin de önde gelen bir ögesi olan TÜB-DER yöneticilerinin ve kimi yobak başkanlarının tutuklanmalarına kadar uzanan bir dizi eylem bunun örnekleridir. Hem de bu tutuklamalar, 141-142 gibi, gene Sıkıyönetim Mahkemelerince Anayasaya aykırılığının ciddi görüldüğü Anayasa Mahkemesi'ne gönderilen ve halen bu mahkemelerin gündeminde bulunan maddelelere dayanarak yapılmaktadır.

"Bu son girişimle birlikte, yarı-karda belirtilmeye çalışılan tablo tamamlanmakta, görüntü net olarak ortaya çıkmaktadır. Büyük burjuvazi, başta işçi sınıfımız ve ekonomik, politik örgütleri olmak üzere tüm demokratik güçlere karşı yeni bir saldırıya hazırlanmaktadır. Ancak bu istemin gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesi yalnızca kendisine değil, demokratik toplumsal muhalefetin güçlülüğüne ve direncine, demokratik güçlerin işbirliğinin ölçü ve düzeyine de bağlıdır ve önmümüzdeki önemli asıl belirleyecek olan, egemen sınıfların bilinen niyet ve istemleri değil, demokratik güçlerin mücadelesine azim ve kararlılığı ile bu mücadeledeki düzey ve boyutları olacaktır.

"Bu durum, bilimsel sosyalist, sosyal demokrat, ileric, yurtsever tüm güçlerin iş ve güç birliği sorununun yaşamsal öneminin bir kez daha ortaya koymaktadır. Ve de bu sorunu çözecek olan, sadece özlere ve iyi niyet değil; ikili tutum ve buna bağlı, kararlı adımlar olacaktır. Yineleyelim: Örgütlü birleşik bir halkı hiçbir kuvvet yenemez, örgütlü birleşik güç yenilmez!"

Faşist tırmanışta yeni basamak

FAŞİST TIRMANIŞIN YENİ BASAMAĞINI, "YASAL" TERÖR ARAÇLARININ GÜÇLENDİRİLMESİ, ANTI-DEMOKRATİK BASKI YASALARININ UYGULANMASININ GENİŞLETİLMESİ VE YENİ GERİCİ, FAŞİST YASALARIN ÇIKARILMASI OLUŞTURMAKTADIR. BUNA KARŞI GÖREV, DEMOKRATİK OLANAKLARINI SONUNA DEK KULLANIP GENİŞLETMEYİ HEDEF ALMAKTIR.

Ecevit hükümetinin istifasıyla birlikte anti-demokratik, gerici baskı ve uygulamaların hızında bir sıçrama görüldü. Bu gelişme, doğal olarak Demirel'in azınlık hükümetinin kurulmasıyla birlikte daha da belirginleşti ve ülkemizde faşist tırmanışın yeni bir basamağını belirleme olanağı verdi.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı İbrahim Boran'la MYK üyesi Dinçer Doğu'nun, seçim kampanyası sırasında radyo-TV'de yaptıkları konuşmalar nedeniyle ve 142. maddeyle 1402 sayılı yasaya dayanarak İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından ifadelerine başvuruldu. Öteyandan 5 Kasım günü İlerici Gençler Derneği'nin Genel Merkezi'yle tüm şubeleri yine İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından kapatıldı.

9 Kasım günü Politika gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin'in tutuklanmasının ertesinde, 10 Kasım günü de TÖB-DER'in 6 MYK üyesiyle 11 şube başkanı tutuklandı. Diğer 5 MYK üyesi ve 14

şube başkanı hakkında da giyabı tutuklama kararı bulunduğu açıklandı. Geçtiğimiz Perşembe günü ise, daha önce Aydın Engin'le birlikte gözaltına alınıp serbest bırakılan Politika Yazı İşleri Müdürü Temel Kayaş tutuklandı. Bu arada çeşitli sendikalarla demokratik kitle örgütleri şubelerinin arama, kapatılma gibi baskılarla karşılaşması birbirini izledi.

Bu gelişmeler, gericiliğin son günlerde açıkça "yasa-dışı" faşist terörün yanında, "yasal görünümü" teröre ağırlık vermeye yöneldiğine ilişkin saptamayı doğrulamaktadır. MHP gibi vurucu güçler aracılığıyla yürütülen faşist terör, demokrasi güçlerinin mücadelesine karşı alınması tasarlanan sözümlü "kesin" önlemlerin yerini tutamamaktadır. Gericilik, demokrasi güçleri üzerindeki baskı aygıtını mümkün olduğunca uzun süreli tutabilmek için, bunu yeni gerici, anti-demokratik yasa tasarılarıyla ve mevcut yasaların daha ağır uygulanmasıyla birleştirme çabasındadır. Daha Demirel hükümeti kurulmadan bu amaca

yönelik girişimler su yüzüne çıkmış, Demirel hükümetinin başlıca işlevinin de bu uygulamaları sürekli kılmak ve yenilerine zemini hazırlamak olduğu belli olmuştur.

Anti-demokratik baskı yasalarını işleterek ve yenilerini uygulamaya sokarak seçilen ilk hedef, hiç kuşkusuz demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engellemek, giderek bunları fiilen ve "hukuken" de ortadan kaldırmaktır. Bu, demokrasi güçlerinin, ellerindeki olanakları daha bundan sonuna kadar kullanma konusundaki kararlılıklarını ve yeni demokratik hedefler için mücadeleye girme bilinçlerinin taşıdığı yaşamsal önemi ortaya koymaktadır.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu bildirisinde de vurgulandığı gibi, "önümüzdeki dönemi asıl belirleyecek olan, egemen sınıfların bilinen niyet ve özlere değil, demokratik güçlerin mücadelesine ve kararlılığı ile bu mücadeledeki düzey ve boyutları olacaktır."

DİSK'in partileşme girişimi

Birliğe karşı birlik çağrısı

8-9 Kasım tarihlerinde toplanan DİSK Genel Yönetim Kurulu sonunda yapılan açıklamada DİSK tarafından "solun birliğini sağlayacak" bir partinin kuruluş çalışmalarını belli bir düzeye geldiği ve "bir siyasal örgütlenme ve birlik oluşturma çalışmalarını yürütmek ve siyasal birliğin programı ve ilkelerini saptamak üzere DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün başkanlığında bir komisyonun kurulmasının kararlaştırıldığı" belirtildi.

Uzun bir süreden beri varolan söylemlerin kesinlik kazanmasına yol açan bu açıklama aynı zamanda birçok tep-

kiyi de oluşturdu. Birlik adına yola çıkarak birliği bilimsel sosyalist güçler dışındaki ellere teslim etme anlayışının altında yatan temel mantığın, böylece "birliği yaratmaktan çok yeni bir sahte umut yaratmak" amacını taşıdığı açıkça ortaya çıktı.

DİSK tarafından başlatılan yeni bir parti kurma girişimi, en başta DİSK'e bağlı sendikaların tepkisine yol açtı. Tek-Çes-İş Sendikası yaptığı açıklamada, bu girişime karşı çıkarak; DİSK'in önünde duran temel görevin parti kurmak olmadığına, asıl görevin anti-faşist eylem birliğinin oluşturulmasına katkıda bulunmak olduğuna dikkati çekti.

Maden-İş Başkanı Kemal Türkler ise yaptığı açıklamada DİSK'in bir ekonomik örgüt olduğunu ve böylece bir girişim için yasal olanak bulunmadığını; ve basında çıkan haberlerin yanlış olduğu kanaatini taşıdığı belirtmekle yetindi.

13-14 Kasım tarihlerinde toplanan DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Genel Yönetim Kurulu tarafından yapılan açıklamada ise şöyle dendi:

"Sendikaların asıl işlevleri ekonomik mücadele alanında ortaya çıkmakla birlikte sınıf ve kitle sendikaları politik mücadele alanında da yerine getirmeleri gereken görevlerle karşı karşıyadırlar. Sendikaların bu politik mücadelelerinin sınırlarını, mücadele gündeminin dayattığı zorunluluklar belirlemekle birlikte, zayıf belirleyici unsur, sendikal bir örgütlenme olmalıdır. Sınıf ve kitle sendikalarının politika ile, politik sorunlarla ilgilenmeleri doğal, hatta kaçınılmazdır. Ne var ki, bir sendikal örgütün politik örgütmüşçesine davranması ve bu anlamda politik karar üretmesi olanaksızdır." Tekstil İşçileri Sendikası, konuya işçi sınıfının bilimi ve tarihsel boyutları içerisinde bakmaktadır. İşçi sınıfımızın sosyalizmi hedefleyen politik örgütlenmesi 1920'lerden bu yana süzülüp gelmektedir. Bu mücadelenin, yenedi ve bilimsel sosyalist platformun dışında, başka düzeylerde başlatma çabaları, işçi sınıfımızın çıkarları bakımından onaylanması olanaksız bir girişimdir."

Tekstil sendikası açıklamasında, parti kurma girişiminin DİSK'in boyunu aşan bir girişim olduğu ve asıl sorunun anti-faşist cephe birliğinin sağlanması olduğu da belirtildi.

Yine DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası Merkez Yürütme Kurulu tarafından Çarşamba günü yapılan açıklamada ise şu noktalar belirtildi:

"Sendikamızda DİSK'ten resmi bir yazı ile herhangi bir bildirim gelmemiş olmasına karşın, basın da çıkan ve takip edilmeyen haberlere göre DİSK Yö-

netim Kurulu, DİSK'in yeni bir 'sol' partii kurmasını kararlaştırmış bulunmaktadır.

"Bu durumu değerlendiren Merkez Yürütme Kurulumuz;

1. Öncelikle, işçi sınıfımızın ekonomik-demokratik üst sendikal örgütü federasyonumuzun parti kurma konusunda Yönetim Kurulunun resmi gündemine alarak bir kurul kararı biçimine dönüştürmesini yetkisi dışında olduğunu belirtir. Ve, böyle bir girişimin, öznel istem ve niyet ne olursa olsun anorok sendikalist bir tutum ve davranış, bilimsel sosyalizmin mahkum ettiği bir sapma olduğuna işaret eder.

2. Bu gün işçi sınıfımızın politik örgütlenmesinde gündemde ve güncel olan konunun, işçi sınıfımızın "bilimsel sosyalist politik örgütlenmesinin" teklesmesi, tek siyasal örgüt haline dönüşürmesi olduğunu belirtir. Tekleşmenin gerçekleşmemiş olmasının getirdiği sorunlar vardır.

3. Merkez Yürütme Kurulumuz, bu sorunların varlığından kalkarak ve bu sorunu çözmek adına veya bu sorunları bahane ederek, yeni bir "sol" parti kurma girişiminin "bilimsel sosyalist" politik hareketin önüne yeni bir engel koymaktan ve şikayetçi olunan "böünmüşlüğü" artırmaktan başka bir anlam taşımadığını, taşımaya çağırıyor.

Bu gelişmeler karşısında 15 Kasım günü yeni bir açıklama yapmak durumunda kalan DİSK Yürütme Kurulu, "parti kurma girişiminin çeşitli çevrelerce yanlış anlaşıldığını" ileri sürerek, "DİSK'in işçi sınıfının birliği yolunda oluşturulacak bir siyasal parti için çeşitli örgüt, eğilim ve kişilerle görüşmeler yaparak varılan sonuçları değerlendirdikten sonra somut adımlar atma kararında" olduğu belirtildi. Ancak bu son açıklama da, daha önceki açıklamayı yadsımak bir yere yetid eden bir anlam taşımamaktadır.

DİSK tarafından sürdürülen "partileşme" çalışmaları, yine DİSK'e bağlı bazı sendikalar tarafından belirtildiği gibi, birlik amacıyla bağdaşmayan bir anlayışın işçi sınıfının sendikal hareketi içinde sürdürülmesi anlamını taşımaktadır. Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu'nun da belirttiği gibi, DİSK yönetiminin, sendikaların esas görevlerini bir yana bırakarak yeni bir "sol" parti kurma girişimi özünde DİSK'i sosyal demokratlaştırmaktan öte bir anlam taşımamaktadır. Bu da büyük burjuvazinin yeni saldırılarında işçi sınıfı cephesinin önemli bir gedik vermesi olacaktır.

CHP "sol kanadı": Kurultay'dan sonra kurultay

CHP içinde "sol kanat" adıyla anılan gruba mensup 34 parlamenter geçtiğimiz Perşembe günü ortak bir açıklama yaparak, son günlerde demokratik kitle örgütleri, basın kuruluşları vetemsilcileri ve özellikle TÖBDER ve yöneticileri üzerindeki baskıları kınyarak, "çağdaş demokrasinin ülkemizde yerleşmesi ve yaşanır duruma gelmesine kadar savaşının sürmesinin kaçınılmaz olduğunu" vurguladılar.

"TÜSDER, Halkevleri, POL-DER, ilercici-devrimci kadın ve gençlik örgütleri gibi demokrasi savaşımında yeri olan kuruluşların sudan nedenlerle kapatıldığına" değinen CHP'li parlamenterler, "hele parti liderlerinin soruşturmayla uğraması ve tutuklanması demokrasimiz açısından endişe vericidir" dediler. CHP'li parlamenterler, TÖB-DER Genel Başkanı'yla yöneticilerinin tutuklanması üzerine şu görüşleri belirttiler:

"Demokrasinin doğal kuruluşları olan demokratik kitle örgütlerinin yöneticilerinin suçlulukları kesinleşmeden tutuklanmaları söz konusu örgütler üzerinde baskı kurmak, işlevlerini kısıtlamak amacına yöneliktir."

CHP'li 34 parlamenterin açıklamasında dahasonra şöyle dendi: "İlericilerin, demokratların ve yurtseverlerin verdiği demokrasi mücadelesini sürekli engellemek, tarih boyu mümkün olamamıştır."

CHP'li parlamenterlerin bu çıkışı, hiç kuşkusuz CHP'nin de tabanında yer alan, hatta 14 Ekim seçimlerinde CHP'ye sırt çevirme tercihi yapan emekçilerin eğilimini ve tepkilerini yansıtmaktadır. Bu açıdan olumlu, ileriye dönük bir gelişmedir. Ne var ki, bu tepkinin hedefi aynı zamanda CHP merkez yönetimidir. CHP merkez yönetimi, hem sözkonusu anti-demokratik baskıların yolunu açma işlevini üstlenmiştir; hem de AP hükümetlerin birlikte hızlanacağı belli olan bu gelişmelerin karşısında, "hükümette işbirliği" gerekçesine dayanarak kesinlikle saf tutmaktan kaçınmaktadır.

CHP'nin Olağanüstü Kurultayı sırasında, Ecevit'in TÖB-DER Genel Başkanı'yla ilgili sözleri karşısında bile sessiz kalan "sol kanat" mensuplarının, geç te olsa anti-demokratik tertiplerin karşısına çıkmaları sevindiricidir. Beklenen, önümüzdeki günlerde de asıl olan tutarlılığı gösterilmesidir.

Gençlik gelecek gelecek sosyalizm

Genç Öncüler dünya gençlik ve öğrenci haftasını anıtfaşist bir kampanyaya dönüştürdüler. Altta Genç Öncüler gençlik hareketinin hedeflerini selamlıyor...

10 Kasım'da başlayan Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nın Genç Öncü tarafından yürütülen kutlama çalışmalarını sürdürüyor. Hafta, 10 Kasım günü Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay'ın düzenlediği bir basın toplantısıyla başladı. Atalay konuşmasında DDGF'yi ve dünyada bugün eriştiği konumu vurguladı. DDGF'nin barıştan yana verdiği büyük mücadeleleri özetledi. Dünyada, kapitalist ve sosyalist sistemlerdeki gençlerin mücadelelerini birleştiren yarı barış için savaş olduğunu belirten Atalay, Türkiye'de içine girilen ortama değinerek, baskıların, yasal olmayan girişimlerin yoğunlaştığına dikkati çekti, haftayla ilgili programlarını açıkladı.

Aynı saatlerde Genç Öncü Genel Sekreteri Mesut Vural başkanlığında bir delegasyon TİP Genel Başkanı Boran'ı ziyaret ederek "Yaşamımız Onurumuzdur" yazılı bir şilt verdi.

11 Kasım günü Ankara başta olmak üzere tüm yörelerde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm şehitlerinin mezarları ziyaret edildi. Ankara'da Serdar Altın ve Hürkan Gürses'in mezarları başında mücadele hedeflerini vurguladı, gençlik hareketinin durdurulamayacağını belirtti. Kitlesele katılımın olduğu ziyarette içerlerinde, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Ulas Bardakçı da olmak üzere gençlik şehitlerinin başlarını da saygı duruşları yapıldı.

11 Kasım günü İzmir'de düzenlenen "gençlik koşusu" ise katılanlar ve çevrede bulunanların çabalarıyla anıtfaşist bir kitle eylemine dönüştü. Pankartlarla, sloganlarla, İzmir'de faşizme geçit verilmeyeceği vurgulandı. İzmir'deki benzeri koşular pek çok yerde de aynı coşkuyla yapıldı.

12 Kasım'dan başlayarak Genç Öncü şubelerince yaygın bildiri ve el ilanı dağıtıldı. Caddelere ve meydanlara pankartlar asıldı, afişleme başlatıldı. Bunların ömünde işlenen iki temel konu,

"gençlik gelecek, gelecek sosyalizm", "yaşasın gençliğin ulusal ve uluslararası birliği, yaşasın DDGF" oldu.

13 Kasım günü İstanbul ve İzmir başta olmak üzere pek çok bölgede gençlik sorunlarının tartışıldığı paneller düzenlendi. Panellere, alanlarında saygınlık kazanmış pek çok bilim adamı, öğretim üyesi katıldı.

14 Kasım'da Genç Öncü Ankara Şube Yönetim Kurulu, başkent belediye başkanlığını ziyaret ederek, gençliğin istemlerini içeren bir deklarasyon verdi. Diğer yörelerde de benzeri bildirimler, belediyelere verildi.

15 Kasım günü, hafta nedeniyle açılan resim, afiş, fotoğraf, desen yarışması ödülleri açıklandı. Katılan ve ödül kazanan yapıtlar İstanbul Sinamatek'inde sergilenmeye başlandı.

YÜRÜYÜŞ'ün yayına hazırladığı ana kadar yürütülen bu çalışmalarda yaygın bir karşı engelleme "kampanyası" da gözlenmekteydi. Pek çok Genç Öncü üyesi gözaltına alındı, Şubeler için soruşturmalar açılacağı duyuruldu. Hiç bir yasal nedene dayanmaksızın 18 Kasım'da yapılacak olan mitingün olduğu Bursa Genç Öncü Şube Başkanı'nın gözaltına alınması da "ilginç" uygulamalar arasında yer aldı.

Genç Öncü 15 Kasım tarihli basın bülteninde bu baskılara değinerek, "demokratik haklarımızı kullanmaktaki hiç bir güç alakoyamayacaktır" dedi. Aynı açıklamalarla, haftanın, değişik çalışmalarla süreceğini ve 17'sinde İzmir'de yapılacak kitlesele toplantıyla sonuçlanacağını duyurdu. İzmir'de yapılacak toplantıda, Genç Öncü'yle İşçi Kültür'ün ortaklaşa sergileyecekleri bir kurgu, Timur Selçuk, Zeliha Berksoy, Yusuf Dağüstün yer almakta ve Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın da konuşma yapacağı belirtilmektedir.

Genç Öncü tarafından hafta öncesinde belirtildiği gibi yayınsallık ve görkemlilik içinde geçen Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'yla ilgili diğer bilgiler dergimizin gelecek sayısında da yeralacaktır.

NOT...

AP – CHP işbirliği mi?

Ciddiyetsizlik ve düzeysizliğin ciddi bir düzeye eriştiği hallerde - ki bu yeni değil - yapılan iş genellikle eski dille kerrat cetveli, yeni dille çarpım tablosunu, belli bir güfte ile tekrarlarının üstüne çıkmıyor. Sorun artık, ezberlenen şeyin, tek düze bir melodiyi tekrarlanmasından ibarettir.

Politikada ise, eğer 'sol' adına yapılıyorsa, mesele, ezberlenen terminolojinin müzik notalarının 'sol' ayağından tek düze okunmasına kalır. Örneğin:

- Türkiye'nin somut koşulları!
- İşçi sınıfı bilimi!
- İşçi sınıfı ideolojisi!
- Cephe ve eylem birliği!.. vb...

Çarpım tablosunu baştan sona bir çırpıda okuyan çocuğa "matematiği iyi biliyor" demezler. Çocuk sadece ezberini başarıyla tamamlamıştır. Ama o çocuk, çarpım tablosunun içine sövgüler karıştırırsa, o zaman iş, yapılan ezberi de aşar.

Şimdi gelelim son gelişmelere.

CHP'nin hiç de yeni olmayan sağa çekilişinin son olağanüstü kurultaydan sonra AP ile gizli-açık işbirliği aşamasına varıldığı görülmektedir.

Ecevit'in geçtiğimiz hafta Demirel ile yaptığı 5 saatlik "envanter" görüşmesi, sonuçlarını, bugünden yarına daha da ağırlaşarak vereceğe benzetmektedir.

Sosyal demokrat ihanet sayfalarına yeni bir ilavedir bunun adı. Acaba Ecevit neler söylemiş, hangi güvenceleri vermiştir ki Demirel'e, AP Genel Başkanı daha dün, olmadık hakaretle soyadlandırdığı siyasi rakibinin adını her anısta başına "Sayın" eklemeyi ihmal etmemektedir.

Sol'u ezmenin karşılığında AP'den istenen, MHP'yi biraz daha az kollaması mıdır, Pazarlık? Bu yoldaki haber ve belirtiler birbirlerini tamamlıyorlarsa, sormak gerek.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, hangi hak, hangi yetki ve yüzle "solun tırpanlanmasını" pazarlık masasına sürülebilmektedir?

TÖB-DER yöneticilerinin tutuklanması, İGD'nin kapatılışı, yazışmaları müdürleri ve gazetecilerin birbiri ardısıra içeri alınmaları böyle rastgele uygulamalar olmasa gerektir.

Gelişmelerin karanlığından sızan sinsi ışıkların aydınlığında gizli-açık bir AP-CHP işbirliğine gidildiğini ve bunun da "demokrasinin gelişmesine güzel bir örnek" adıyla yapıldığına tanık oluyoruz.

Ortalığı birden bire zahiri bir "demokrasi" aşkı kaplamıştır.

1965'lerde Bakanlar Kurulu'nda ve yetkili masa toplantılarında nelerin konuşulduğu henüz unutulmamış ve sa-

hipleri tarafından da tezip edilmemiştir.

1965'lerde gelişen işçi sınıfının politik hareketine karşı Cevdet Sunay, İçişleri Bakanı Faruk Sükan ve MİT Müsteşarı Fuat Doğu sacayağıyla oluşturulan "solu sağa kırdırma" tezgahları devlet politikası olarak "demokrasi" için yapılmamış mıydı?

Olayı, o günlerde TİP Milletvekili olarak yaşayan Çetin Altan ile gazeteci Teoman Erel, geçenlerde gazete sütunlarında tekrar yazmışlardır. Sacayağından ses çıkmamıştır. Faruk Sükan, kulislerde, bu yazıları kendisine hatırlatanlara sadece gülerken karşılık vermiştir. CHP ağırlıklı hükümetin "Halkçı Sükan"ı bu sayfalarda yargılanırken, Sükan'ın "yolsuzluklara karşı amansız bir mücadele verdiği" savunulmuştur.

Aynı rol, bugün daha değişik ve boyutlu anlamlarla Ecevit tarafından oynanmaktadır ve bu rol kendisine rızası içinde oynatılmaktadır..

Ecevit, emperyalist batının kendisinden tamamen yüz çevirmemesini sağlamak için bugün kendisi adına çok ağır bir yargının tezgahına uzanmaktadır.

Bu gelişmelerin, imzalanması için iki ay süre kalan "Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması"na eş zamanlı düşmesi raslantı mıdır?

Hemen bunun yanı başında, Amerika ve Avrupa'daki yamağı Federal Almanya tarafından dayatılan nükleer başlıklı Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Türkiye'ye yerleştirilmesi çabalarıyla, AP-CHP yakınlaşması arasında hiç mi ilgi yoktur?..

İran'daki ve Ortadoğu'daki gelişmelerin, emperyalist sisteme verdiği sancının, Türkiye'de atılacak kör düğümüne uzanması hangi iç politik gelişmeler ağını örmektedir?

İç politik tabloya bakıp, "AP acaba güvenoyu alır mı, almaz mı? Alırsa ne kadar dayanır? Acaba ondan sonra CHP-MSP kurulur mu" şeklindeki mantıklar mahkumiyet ve teslimiyetlerini topluma yaymaktan başka ne iş görmektedirler acaba?

Görünen durum ağır bir tablodur. Bu tablo, 14 Ekim sonuçlarının sağa çekilen ivmesiyle yakından ilgilidir. CHP'ye küşüp sandığa gitmeyen oyları mutlak "sol" sayıp, sağa çekilmeyi gözen kaçırarak kimin ekmeğine yağ sürmektedir acaba? Ve ayrıca 14 Ekim'de herşeye karşın CHP'ye atılan oylar, AP'ye gizli-açık destek olunması için mi atılmıştır?

Nesnel olarak böyle değil midir?

Bilimsel sosyalistler, nesnel durumların üzerine cesaretle yürürken, mezarlıkta şarkı söylemeyi marifet mi sayacaklar?..

Ferhat Gün

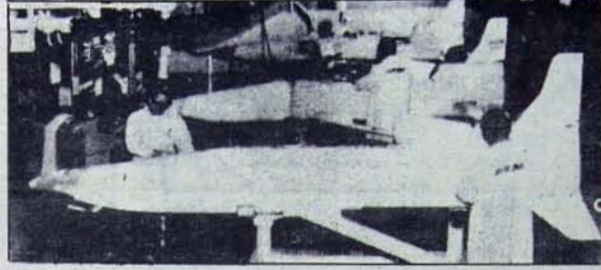
Atom Füzelerine Karşı

Orta Avrupa'da askerlerin ve silahların azaltılması konusunda görüşmeler altı yıldır devam ediyor. Bu uzun diplomatik maratonun önüne çıkan pekçok engelin ortadan kaldırılması için tüm koşullar olduğu halde herhangi bir ilerleme görülemiyor.

Asker İndirimine ilişkin NATO'nun tasarımları gözönünde bulundurularak Varşova Paketi ülkeleri, geçen yılın Haziran ayında silahlı kuvvetlerin iki aşamada azaltılmasını kabul ettiler. Bunun sonucunda, her iki blokun silahlı kuvvetler sayısının genel "tavanları", kara orduları için 700 bin olmak üzere 900 biner kişi olarak saptanabildi. Birinci aşamada sadece SSCB ve ABD'

nin askerlerinin, toplam sayılarına orantılı olarak azaltılması sağlandı. Aynı zamanda SSCB'nin 1000 tankının, ABD'nin ise nükleer savaş başlıklarının yedide birinin ve bu başlıkları taşıyacak araçların bir kısmının geri çekilmesini öngören, silahların seçimi olarak indirimine ilişkin öneri ileri sürüldü.

ABD ve Federal Almanya Cumhuriyeti yöneticilerini, Varşova Paketi'nin önerilerini, "gerçekli doğrultuda atılmış yapıcı bir adım", "görüşmeler için önemli bir temel" gibi sıfatlarla nitelendirdiler. Ama bunlar sadece sözde kaldı. Pratikte ise NATO üyesi delegeler, yazıcılardan açışlara kadar Varşova Paketi ülkelerinin asker sayısı üzerinde

"rakam oyununa" hız verdiler. Oysa "tavanların" belirlenmiş olması, bu tartışmaları temelsiz hale getirmişti. Diğer somut önerilere de yanıt verilmedi. Her iki blokun da, görüşmelerin devam ettiği sürece kendi asker sayısını sınırlandırması önerisi de reddedildi. Tam tersine ABD, Avrupa'daki askerlerinin sayısını

17 bin kişi artırdı. Federal Almanya ve Büyük Britanya ise kara ordularının savaşçı kadrosunu güçlendirdiler. Bütün bunlar, Sovyetler Birliği'nin, askeri birliklerini bir kişi ya da bir tank bile artırmadığı bir sırada oldu.

Atlantik topluluğu üyeleri, Varşova Paketi'nin önerilerini red

ederken özel olarak kanıt gösterme zahmetine bile girmediler.

Örneğin, Varşova Paketi'ne üye ülkeler Politik Danışma Komitesi Bükreş Konferansı'nın Helsinki anlaşmasına taraf ülkelerin birbirine karşı nükleer silahı ilk olarak kullanmama konusunda bir anlaşma imzalanması önerisi de kabul edilmedi. Çünkü sadece nükleer silahlar söz konusuydu.

Ama geleneksel silahlarla ilgili öneriler de, "nükleer üstünlük" bahanesiyle reddediliyordu.

İşte şimdi Viyana'daki Karşılıklı Kuvvet İndirimi görüşmelerinin 19. oturumu sırasında ve bu görüşmeler çerçevesinde bir tür "saçmalık" tiyatrosu oynanıyor. Sovyetler Birliği, bir süre önce 20 bin askeri görevlisini ve bin tankını ADC'den tek yarılı olarak geri çekeceğini açıkladı.

NATO ise bu kararı, anlamsız, "içerikten yoksun bir jest" olarak ilan etmeyi yeğledi. Oysa bu çıkışın içeriği, daha önce Viyana görüşmelerinde söz konusu edilen askerlerin üçte birini ve tankların üçte ikisini kapsama alıyor ve üstelik, karşılık olarak Amerikan nükleer silahlarının azaltılması da istenmiyordu.

"Askeri üstünlük" peşinde koştuğu ileri sürülen bir ülkenin stratejik yönden bu kadar önemli bir bölgedeki askerlerini kendiliğinden ve tek yanlı olarak azaltacağını düşünmek herhalde saçmalık olurdu. Bu durum kuşkusuz NATO karargahlarında da biliniyordu.

SALT-2 Antlaşması'nın Viyana'da imzalanması, bir güven havası yaratarak Viyana görüşmelerini olumlu yönde etkilemişti. Bir Viyana, diğer bir Viyana'ya teşvik etmeliydi.

Ama tarafların, gerek SSCB

Boran

"NÜKLEER FÜZELERE İZİN VERİLMEMELİDİR"

AMERİKAN PERSHING-2 VE CRUISE FÜZELERİNİN BATI AVRUPA'YA YERLEŞTİRİLMESİ GİRİŞİMLERİ ÜZERİNE TİP GENEL BAŞKANI BORAN YÜRÜYÜŞ'E ÖZEL BİR DEMEÇ VERDİ. BORAN DEMECİNDE ŞÖYLE DEDİ:

"Hollanda'nın başkenti Lahey'de toplanan NATO Nükleer Planlama Grubu'nun çalışmaları dünya barışını ve yumuşama politikası detantı yakından ilgilendirdiği gibi Türkiye'ye de özellikle ilgilendirmektedir. Bu toplantıda Avrupa'daki taktik nükleer silahların modernleştirilmesi konusu üzerinde durulmaktadır; bu konu Aralık ayında NATO bakanlar toplantısında karara bağlanacaktır. Türkiye'de yeni hükümet kuruluşu ve şiddet olayları konusunda üzerinde gerektiği gibi durulmasını, kamuoyunun dikkatinin çekilmesini engellemektedir. Oysa füzeler sorunu dünya barışı için olduğu kadar Türkiye için de yaşamsal önem taşımaktadır.

"Avrupa'daki taktik nükleer silahların modernleştirilmesi" olarak dile getirilen konu aslında Amerika'nın ürettiği Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupalı NATO ülkelerine yerleştirilmesidir. Gerekeceği kadar ileri sürülen, Sovyetler Birliği'nin SS-19 ve SS-20 füzelerine karşı Batı Avrupa ülkelerinin korunması gereği bir bahaneden başka birşey değildir; çünkü, Sovyetler Birliği Komünist Partisi önderi ve Devlet Başkanı Leonid Brejnev Demokratik Almanya'dan 1000 tank ve 20 bin asker çekileceğini ve NATO'nun Batı Avrupa ülkelerine yeni füzeler konulmadığı takdirde Sovyetlerin de orta menzilli füzelerini azaltabileceğini esasen açıklamış bulunuyor.

"Amerika Birleşik Devletleri'nin Pershing ve Cruise füzelerini Batı Avrupa ülkelerine yerleştirmekteki ısrarının asıl nedeni politik ve ekonomiktir. ABD olum olası hesabına fırsat ve fırsat buldukça savaşlar açan veya açtıran, do-

laylı dolaysız askeri müdahalelerde bulunan bir devlet olagelmıştır. ABD silahlanma yarışını kısırtmaktan çekinmez; genellikle detanta, özellikle de detantın askeri alana yansımalarına, aktarılmasına karşıdır. Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi konusunda ABD'nin bu ısrarı, uluslararası yumuşamaya, silahsızlanmaya karşı izlediği savaş kısırtıcı politikasının yeni bir belirtisidir.

Boran demecini şöyle sürdürdü:

"Bu genel politik nedenin yanısıra daha yakın hedefler, daha yakın çıkarlar da söz konusudur. Adı geçen füzeleri Avrupalı NATO ülkelerine ABD milyonlarca dolar karşılığı satacaktır. Altı yüz Pershing-2 ve Cruise füzesi yerleştirilmesine ilişkin ABD planı uygulandığında, bunun yüzlerce milyar dolara mal olacağı başında çıkan haberler arasındadır. Büyük dış ticaret açığı veren ABD için, bu, çok önemli bir miktardır. Askeri sanayiye dayanan ve bunalmış içindeki Amerikan ekonomisi silah ve uçak endüstrisine böylesine bir kuvvet şırıngası yapılmasına muhtaçtır.

"Batı Avrupa devletleri yöneticileri bütün bu gerçeklerin farkındadırlar; Sovyetler Birliği'nin bir tehdit veya tehlike oluşturmadığını bilmektedirler ve de sözü geçen füzelerin milyarlık faturalarının kendilerine ödetileceği hesabı içindedirler. Bunun için de Pershing ve Cruise füzelerini almaya hiç de hevesli değildir. Ama ABD dayatıyor. Geçen yıl erken uyarı sistemini dayattığı ve sonunda kabul ettirip pahalı uçaklarını Avrupa'ya

lara sattığı gibi, bu füzeleri de sonunda kabul ettirip satması çok olasıdır.

"İşte bu noktada Türkiye ön plana çıkıyor. Adı geçen Amerikan füzelerinin satın yerleştirilmesinin özellikle söz konusu olduğu Federal Almanya en azından bir diğer NATO ülkesine de bu füzelerin yerleştirilmesini şart koşuyor; bu "diğer NATO ülkesi" de Türkiye. Federal Almanya'yı Türkiye'nin özel dostu sananların ve ondan Türkiye'nin bunalmışına yardım bekleyenlerin kulakları çinlasın.

Boran demecinin son bölümünde şöyle dedi:

"Türkiye önüne konulan tuzağa kesinlikle düşmemelidir. Bu füzeleli top raklarında bulunduran ülke veya ülkeler bir nükleer savaş başladığında ilk hedefler arasında olacaklardır. Türkiye'deki askeri üsler ve dinleme tesisleri esasen ülkeyi böyle bir tehlikeye atmış ve bunların kesin tasfiyesi gündemde iken, yeni füzelerle bu tehlike kat kat artırılmış olacaktır. Bu füzeler hem Türkiye'nin, hem bölgenin güvenliği ve barış içinde yaşaması için ölümcül bir tehdit oluşturacaktır. Ne milliyetçi demagoji yürütülürse yürütülür, bu füzelerin kabulü ve topraklarımız üzerine yerleştirilmesi vatan satıcılığından başka birşey olmayacaktır. Bu füzelerin Türkiye'ye yerleştirilmesinin reddi, demokratik güçlerin anti-emperyalist mücadelesinin güncel ve ivedil hedefidir. Bütün başıboş güçler seslerini yükseltmeli, yeni nükleer füzelerin ülkemize ve kıtamıza yerleştirilmesini önlenmelidir."

Barış Avrupası

Pershing-2'lere ve "kanatlı roketlere" karşı savaş yaşamsaldır

Bütün Avrupa kıtasının güvenliğini ve tüm dünya barışını ilgilendiren bir sorun, uluslararası kamuoyunun gündemine girmiş bulunuyor. NATO Nükleer Planlama Grubu'nun geçtiğimiz hafta başında Lahey'de yapılan toplantısıyla birlikte bu yaşamsal sorun, on milyonlarca insanın zihninde yankılanmaya başladı. Ve bütün dikkatler NATO Bakanlar Konseyi'nin Aralık ayında yapılacak olan toplantısına çevrildi.

Bu sorun, bazı Batı Avrupa ülkelerine yeni orta menzilli nükleer füzelerin yerleştirilmesine ilişkin NATO projesidir. Söz konusu proje, 1981'den başlayarak en azından dört NATO üyesi ülkeye (F. Almanya, Britanya, Belçika ve Hollanda) 600'e yakın orta menzilli füzenin yerleştirilmesini kapsamaktadır. Söz konusu füzelerden 464'ünün Amerikan

"cruise missile" ("kanatlı roket") füzelerinden, 108'inin ise yine Amerikan Pershing-2 füzelerinden oluşması planlanmaktadır.

Pershing-2'lere ve "kanatlı roketlere" ilişkin proje, NATO'nun Batı Avrupa'daki nükleer kuvvetlerinin "modernleştirilmesi" adı altında daha 1978 yılının Mayıs ayında ilkel olarak gündeme getirilmiş; 1979 Mayıs'ının ilk günlerinde de Carter'ın güvenlik baş danışmanı Brzezinski tarafından resmen açıklanmıştır. Brzezinski bu tarihte F. Almanya'daki Stern dergisine verdiği bir mülakatta yeni orta menzilli nükleer füzelerin bu ülkeye yerleştirilmesinin onaylanmasını istemiş, aynı günlerde de Amerikan New York Times gazetesi projenin ayrıntılarını dünya kamuoyuna duyurmuştu. Projenin uygulanması için 1981 yılının belirlenmesi ise, kıtaya yeni silahlar

yerleştirilmesini SALT-2 anlaşmasıyla yasaklanmış olmasının sonucuydu.

Avrupa'ya yerleştirilmiş Amerikan nükleer başlıklarının sayısının bugün 7000'i aştığı hesaplanmaktadır. Bunlardan en az 2000'i Pershing-1 füzele-ri, Phantom ve F-11 taktik uçaklarıyla Sovyet topraklarındaki hedeflere yönlendirilecek konumda beklemektedirler. Örneğin Pershing-1 füzelerinin 740 km. menzilli olmasına karşın, F-4 ve F-11 savaş uçaklarının 1300 ve 2300 km'lik menzillere sahip olduğu bilinmektedir. Bu rakamlar, Batı Avrupa'daki Amerikan nükleer silahlarının, Sovyet topraklarına karşı bir saldırı gücü olarak nasıl kullanılabilirliğini göstermektedir. Bir Pershing-1 füzesinin 400 kilotonluk, bir F-4 uçağının ise 1 megatonluk başlıklar taşıyabildiği dikkate alındığında, Amerikan nükleer kuv-

vetlerinin yıkım gücü daha açık ortaya çıkmaktadır. II. Dünya Savaşı'nın sonunda Hiroşima'ya atılan atom bombası sadece 13-kilotonluktu.

"Modernleştirme" maskesi altındaki yeni NATO projesi, Pershing füzelerinin menzilin- kat kat artırılmasını, bu arada 2400 km menzilli "kanatlı roketler" in de eski Pershing-1'lerin yerini almasını öngörmektedir. Pershing-2 füzelerinin Avrupa kıtasına yerleştirilmesiyle ilgili nükleer başlıkların üretiminin maliyet portesi ise 1 milyar dolara ulaşmaktadır.

Kısacası yeni "orta menzilli" füzele proje, doğrudan doğruya yeni kitle kırım silahlarının geliştirilmesiyle, başka bir deyişle silahlanma yarışında yeni bir sıçramanın başlatılmasıyla ilgilidir. Bu projeye bir yandan Pentagon şahinleri Batı Avrupa'yı nükleer bir savaşın hedef tahtası haline getirmeye,

diğer yandan da SALT anlaşmalarını geçersiz kılp yumuşama sürecini durdurmaya yönelmektedirler. Üstelik bunlar, Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki askeri kuvvetlerini tek taraflı olarak indirmeye ilişkin çok somut önerilerine rağmen yapılmaktadır. Amaç, insanlığın ivedi gereksimini olan "askeri yumuşamaya geçiş"i engellemektir.

Avrupa'ya orta menzilli yeni nükleer füzelerin yerleştirilmesine karşı savaş, emperyalist savaş odaklarının soğuk savaş yeniden canlandırma tertiplerini bozmanın güncel, sıcak hedefi haline dönmüştür. Bu mücadeleye geniş yığınların kazanılması, militarist planlara karşı milyonların gücüyle yanıt verilmesi, yaşamsal bir görevdir.

ile ABD'nin, gerekse iki blokun güvenliğini sağlayacak, yaklaşık eşit askeri potansiyelin gerekliliğine inanmamaları halinde, anlaşmaya ulaşamayacağı, gayet iyi biliniyordu.

SALT-2 Antlaşması'nın imzalanması, iyi niyetin varlığı halinde, eşitlik ve karşılıklı güvenlik temeline dayanarak en karmaşık sorunların bile karşılıklı kabul edilebilir çözüm yollarının bulunabileceğini göstermişti.

SALT-2 Antlaşması'nı imzalayan tarafların, bu antlaşmanın imzalanmasından hemensonra SALT-3 görüşmelerine geçmeyi kabul etmeleri de bir rastlantı değildi. İlgili protokolde ve sonuç bildirisinde, SALT-3 Antlaşması'nın görüşülmesi sırasında orta menzilli silahlar ve Amerikan ileri nükleer üsleriyle ilgili sorunların da ele alınacağı söyleniyor.

Bundan daha on yıl önce SSCB, orta menzilli silahlar sorununu, stratejik silahların sınırlandırılmasıyla ilgili görüşmelerin gündemine sokmayı önermişti. Ama ABD öneriyi reddetmişti. Geçtiğimiz yıllarda ise NATO bu sorunu ortaya koymaktan kaçındı. Çünkü, orta menzilli Sovyet roketleri, Batı'daki bazı resmi görevlilerin iddialarının tersine, SSCB'nin Avrupa bölümünde bulunan diğer orta menzilli nükleer araçlara oranla büyük uçuz menziline sahip olmadıkları kesinlikle doğrulandı.

Ama bu sorun şimdi özel bir

önem kazanıyordu! Çünkü ABD, Avrupa'lı müttefiklerinden, birkaç dakika SSCB topraklarına ulaşabilecek olan yeni "Pershing-2" roketlerinin ve kanatlı roketlerin Avrupa'ya yerleştirilmesini kabul etmelerini istiyordu. Oysa orta menzilli Sovyet roketlerinin ABD'ye ulaşamayacağı, gayet iyi biliniyordu.

Gerçek şuydu: ABD'de askeri stratejiyi belirleyen güçler, artık dünyana "bir numara" olamayacaklarını sindiremiyorlardı. Görünüşe bakılırsa, SALT-2 antlaşmasında kaydedilen yaklaşık eşitlik, bu güçler tarafından ABD'nin çıkarlarının çiğnenmesi olarak kabul ediliyordu. Politikadaki sürekli zikzaklar, ve "mevcut eşitlik" anlayışını temel alan bir eşitlik sağlama isteği, buradan kaynaklanıyordu. Bu anlayışın, Avrupa'da "yeterince silahlanma" görünümü altında, nitelik olarak yeni silah türlerinin yerleştirilmesi şeklinde somutlaştırılması; "stratejik üstünlük" sağlamaktan başka bir şey değildi.

Bunun da amacı şuydu: Bir yandan Amerikan politikasının baskı olanaklarını artırmak, öte yandan da olası bir nükleer çatışma halinde darbeyi ABD'den uzaklaştırıp kendisinin yerine Avrupa'ya yöneltmek. Silahlanmadaki artışın tehlikeli sonuçlarını başkalarının sırtına yükleyen ABD'nin olası bir nükleer savaşta "Avrupalılaştırmak" istediği sonucu ortaya çıkıyordu.

Sovyetler Birliği ise Avrupa'yla olan iyi komşuluk ilişkilerini geliştirmek istemekte ve Avrupa'yı, NATO ve Pentagon strateji uzmanlarının eylemlerinin kendisini zorladığı bir nişan tahtası olarak görmeyi istememektedir.

İşte bu nedenle SSCB Devlet Başkanı Leonid Brejnev, 6 Kasım'da "Pravda" muhabirinin sorusuna verdiği yanıtta, Sovyetler Birliği'nin nükleer silah üretimini ve bu silahları edinmeyi reddeden ve topraklarında nükleer silah bulundurmayan tüm devletlere karşı nükleer silah kullanmayacağını bir kez daha belirtmiştir. Sovyetler Birliği'nin ilgili her devletle birlikte gerekli yükümlülükleri belirlemeye hazır olduğu kesinlikle açıklanmıştır.

Sovyet tutumu, bugünkü eşitlik düzeyinin, sürekli olarak düşürülmesi koşuluyla ve tarafların eşit güvenliğini kesinlikle sağlayacak şekilde korunması yönündedir. Sovyetler Birliği'nin Viyana görüşmelerinde ve gerek yapılmakta olan, gerekse yapılacak diğer görüşmelerdeki politikası bu amaca yöneliktir.

NATO Konseyi'nin Aralık ayı toplantı dönemine katılacak kişilerin, Amerikan politikasının Avrupa'daki aleti mi olacaklarını, yoksa Avrupa ülkelerinin uzun süreli ulusal çıkarlarına tümüyle uygun düşecek biçimde yumuşama yolundan mı yürüyeceklerini kararlaştırmak için pek az zamanları kalmıştır.

ÜLKER DİRENİŞİ, 3. AYINI DOLDURDU

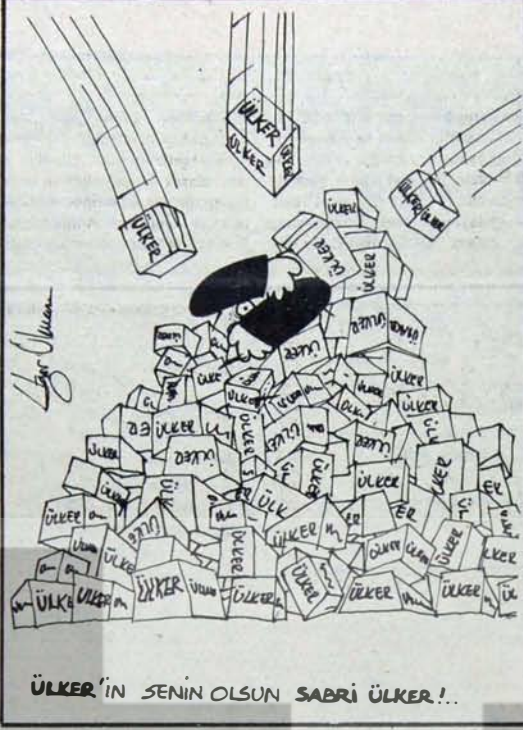
Bizkiyiz Ülker işçisi direnişlerini coşkuyla sürdürüyor. Mücadele dolu 75 gün geride kaldı. Ülker işçileri direnişleri boyunca dost ve düşmanlarını, kendilerine yönelen silahları gördüler, yaşadılar. Burjuvazinin oyunlarını, ardındaki güçleri ve çeşitli olanaklarını, nasıl kullandığını, kendi deneyleriyle öğrendiler. Faşizmin genç yüzü ve MHP'nin sınıf düşmanlığı açık seçik ortaya döküldü.

İşçiler, direniş çadırlarını kurduktan bir kaç gün sonra, "kapalı olan" fabrikada, içki sofrasında enselediler faşistleri. Faşistler, silahla, milyarder Sabri Ülker'in fabrikasını bekliyorlardı. MHP Zeytinburnu Lokali'nde yapılan aramada çeşitli yaralama, saldırı olaylarına karşıtıkları gerekçesiyle daha önce gözaltına alınan faşistler S. Ülker'in araya girmesiyle karakoldan salıverildiler. Ancak işçilere göz dağı vermek için, güvenlik güçlerinin kordunu altında "bekçi" diye tekrar fabrikaya sokuldular. Bu arada ele geçirilen bir tabanca ise örtbas edildi.

İşveren 27 Ağustos 1979'da Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün de belgelediği yasa dışı lo-kavt uygulamasına karşı direnen işçiler üzerindeki terör artırılmaya çalışıldı. Dayanışma için gelen işçilerin atıkları sloganlar bahane edilerek işçiler bir kaç kez tartaklandılar. Direniş yerine asılan pankartlar yırtılmaya çalışıldı. Karşıkonusunca "çadırın söküleceği" tehdidiyle çadırın içine alındı. Ne var ki, işçilerin kararlı tutumu sonucu dayanışma pankartları direniş yerine tekrar konuldu. Bu kez içinde sosyalizm sözcüğü var gerekçesiyle, Genç Öncülerin ve Coca-Cola işçilerinin pankartları zorla kaldırıldı.

Valiliğin girişimiyle patron ile sendika arasında haftada bir kez yapılan görüşmeler, önce-rence bir oyalama alanına dönüştürülmek istendi. İşveren, yasa dışı olduğunu ilgilil mercilerin de kabul ettiği lo-kavt-ta direniyor, zaman kazanmaya çalışıyordu. En sonunda Sabri Ülker abanın altına sakladığı sopayı gösterdi. 108 işçiyi gözüne kestirmişti. Bu ilsteyi neye dayanarak yaptığını açıklıyamyordu. "Bütün olaylara neden olan bunlardır" dediği işçiler titizlikle seçilmiş ilericilerdi. Sabri Ülker, Ahmet Kabaklı gibi burjuvazinin sadık kalemlerinden aldığı övgüye layık olduğunu, hatta bu sınıfı da aşığı gösteriyordu. Sabri Ülker'in bilinçli bir işveren olmasının "Sarı" sonradan açıklığı kavuştu.

"Devrimci" maskesini bile yüzüne gözüne buluşturan işveren ajanları, ihbarlarıyla yaptıkları hizmeti yeterli görmemiş olacaklar ki, direniş boyunca sürdürdükleri yıkıcı çalışmalarını, direnişin en çetin döneminde provokasyona dönüştürdüler. "Devrimci İşçiler" adıyla ya-

ynladıkları bildiri de işyeri temsilcilerini ajanlıkla suçlu-yor, işçileri sendikaya karşı çıkmaya zorluyor, "dansıklı doğuş, sarı direniş" dedikleri onuru havayı karalamaya çalışıyor, ardından da ne hikmetse bu denli küfrettikleri, direnişin desteklenmesini istiyor-ları.

Temsilcilerin sendikada olduğu bir zamanı provokasyon için uygun gören grev kırıcıları, çadırda ihanet belgelerini dağıtmaya, daha doğrusu atıp kaçmaya çalışırken, olayı bahane eden güvenlik güçleri işçilere saldırdılar, çok sayıda işçi dibçik darbeleriyle yaralandı.

Bütün bunlara en güzel yanıt, Ülker işçileriyle dayanışmayı değiştiren alanlarda sürdüren ilericilerden, demokratlardan geliyor. İki fabrikası kapalı bulunan Ülker'in reklamları Ankara'daki fabrikasında örgütlü olan MİSK'in yardımıyla TV'den inmezken, "Ülkeri Almaya" kampanyası yaygınlaşıyor.

İşçiler, gençler, ilericiler aralarında topladıkları dayanışma yardımlarını Ülker işçilerine ulaştırmakla yetinmiyorlar. Satın alınan her Ülker'in, işçilerin mücadelesine bir darbe olduğu bilinciyle TUSİAD'çı patronu bu alanda da kuşatıyorlar.

Ülker işçileri, burjuvazinin dayandığı güçlerin baskı yıldırma ve oyunlarını, ihaneti, faşist zorbalığı yenecek, çetin savaşı zafere götürecektirler. Direniş-te birliği sağlayarak, kararlılık, özveri ve kazandıkları aktif destekten aldıkları güçle.

Antifasist

Tüm-Der Genel Sekreteri Usluoğlu ile görüşme

Tüm-Der 3. Olağan Merkez Genel Kurulunu tamamlamış bulunuyor. Tüm-Der'in 3. Olağan Merkez Genel Kurulu sonrasında ortaya çıkan gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Üçüncü Olağan Merkez Genel Kurulumuz, örgütümüzün önünü açıcı ve özellikle içine girmekte olduğumuz "yeni" dönemin gerekimlerine koşut düşen önemli kararlar üretti. Önümüzdeki dönemde, örgütümüzü ve tüm demokratik güçleri çok daha çetin günler bekliyor. "Anarşi"yi önleme adı altında beklenen girişimlerin yöneleceği hedefleri tanımlamak için falcı olmak gerekmiyor. Aynı yargı, daha önce, en

başta geniş kitlesel mücadeleler sonucu geriletilecek başarısızlığa uğratılan DGM'nin yeniden hortlatılma çabaları için de geçerli.

Bugün demokratik güçlere yönelik baskıların giderek arttığını gözlüyoruz. Türkiye'nin en büyük demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER yöneticileri tutuklanmıştır. Daha önce kapatılmış bulunan İKD, Genç Öncü İstanbul Şubeleri, TUS-DER ve POL-DER gibi demokratik kitle örgütlerine bugün yenileri eklenmiş, İlerici Gençler Derneği kapatılmıştır. Genç Öncü Genel Merkezi Sıkıyönetimce aranmıştır. Öte yandan 141 ve 142. maddeler daha bir istihla işletilmeye başlanmıştır.

Olağan Genel Kurulunda yeni yeni kararlar üreten örgütümüzün anti-demokratik baskı ve girişimlerle mücadelede üzerine düşen görevleri daha güçlü bir biçimde yerine getirecektir. Faşizm, gelişmesinin koşulları, kitle örgütlerini zayıflatmada, güçsüzleştirme ve geniş kitlelerle bağlanı koparmada aramaktadır.

Görevlerimizi yerine getirirken bunun bilincinde olacağız ve açtığımız. Gün demokratik hak ve özgürlüklerimize kiskançlıkla sahip çıkma, koruma ve giderek inatla geliştirme mücadelesinin daha da güncel olduğu gündür. Anti-faşist, demokratik güçlerin gücü ve eylem birliği yolunda ilkel, sağlam ve kalıcı adımlar atmak asla ertelenemez bir görev olarak karşımızdadır.

Faşizmi bir siyasal güç olarak yaratın ve onu besleyen maddi koşulları, faşizme karşıtlığın nesnel koşullarını da birlikte geliştirirler. Faşizme karşı birlik için, kalıcı ve ilkel adımların atılmasının toplumsal yaşamımızda nesnel temelleri vardır. Sorun, bu temeli yükseltebilme sorunudur ve bu nesnel zorunluluk en geniş birlik vedayanışmanın oluşturulmasını dayatmaktadır. Bu nesnel dayatma ile doğrudan karşı karşıya gelen geniş kitlelerin ve örgütlerinin olumlu girişimlerini; tutarlı, içten, ciddi ve tarhless deneylerin kazandırdığı dersleri de dikkate alan somut koşullara uygun yaklaşımların önemli daha da artmaktadır.

Bu görevlerin yerine getirilmesi için yapılacak olanlar nasıl somutlanabilir?

Gerici faşist politikanın başarısızlığına mahkum edilebilmesi için ilkel, tutarlı ve kalıcı bir an-

denle, söz konusu Bankanın menfaatinin bilmesi için, acil haller dışında bir maaslarını almak üzere Bankaya bu kadar ayın ilk günlerinden sonra daki Yapı ve Kredi Bankası şubele çok daha az bekleyerek o şubele uyurulmasını saygılarımla rica ederim.

PROF. DR. Tuğrul Pınar
Rektör

Hacettepe Holding kime hizmet ediyor?

DENİZ İPEK

Bilim de öteki toplumsal kurumlar gibi, toplumdaki sınıfların buraya yatırılacağı söylenirdi. Yüzlerce akademik personelin çalıştığı bir kuruluştaki bütün ayıkların aynı anda, aynı günde bir küçük banka şubesinden dağıtılmayacağı ortada idi. Böylelikle büyük miktarda ki paraların bankada bir süre kalabileceği hesaplanıyordu. Mart 1978'de başlayan bu uygulama ile Yapı ve Kredi Bankası'na önemli bir mali kaynak sağlanmış oluyordu...

Üniversite yönetiminin, banka ile organik bir ilişkisinin olduğunu da rektörlüğün bir yazısı kanıtıyor. Yanda foto-kopisi görülen bu yazıyla rektörlük, ayıkların daha uzun sürede bankada tutulmasını istiyor. Böylece ücretli çalışanların ayıklarının özel sektör için bir sermaye kaynağı olarak kullanılması, meşrulaştırmaktan da öte, destekleniyor. Oysa, bütün üniversite çalışanları biliyorlar ki, ayıkların ayın ilk gününde almaları en doğal haklarıdır ve bunu sağlamakla doğrudan doğruya rektörlük sorumludur...

Türkiye'de sermaye sınıfı ile bilim kurumlarının iççeliği, Hacettepe Üniversitesi'nin her yaptığı işte kendini gösteriyor. "Özerklik" adı altında kendi kazançlarını artırma yollarını arayan bir çok öğretim üyesi var bu üniversitede. Tam-Gün Yasası çıkarılırsa, azalacak olan aylık gelirlerinin hesabını yapanlar, üniversite senatosundan tam-gün çalışmanın karşısında oldukları kararını çıkarıyorlar. Elbette, kendi kişisel çıkarları için çaba gösteren bir yöneticiler, egemen sınıfların öteki üyelerini de unutamazlar. Bunun doğal sonucu olarak, üniversite çalışanlarının aylık gelirlerinin dağıtım yöntemi değiştirildi. Üniversite binalarından yer verilerle Yapı ve Kredi Bankası'nın Hacettepe'de bir şube açması sağlandı...

eylembirliği yolunda

tifaşist mücadele birliğini oluşturmaya yönelik ilk elden çabalara duyulan yaşamsal gereksinim; örgütlenme gereği, örgütlerinin güçlendirilmesi gereği ve ekonomik-demokratik talepler mücadelemizden geri durmamız sonucunu doğurmalıdır. Kapitalizmin çözümsüzlüğü ile birlikte burjuvazinin tükenmişliğinin, inandırma ve çözüm getirme gücünü yitirmişliğinin her adımda kendini belli etmesinin sonucu olan kitlesel eğilimler iki yöne doğru da gelişebilir. Faşizme taban olmaya doğru da, tutarlı anti-faşist saflarda yer almaya doğru da gelişme gösterebilir. Bu süreci, etkileyebilmenin; anti-faşist mücadele platformuyla geniş kitlelerin emperyalizme ve faşizme karşı olan çıkarlarını birleştirmenin en etkin araçlarından biri, kitlelerin günlük ekonomik ve demokratik talepleri için verilen mücadelelerdir. Faşist hareket, kitlelerin ekonomik çıkarlarına esas olarak karşıdır. Yeter ki, bu karşıtlığı gündelik örneklerle zenginleştirerek geniş kitlelere iletebilelim. Bu karşıtlık günlük hak mücadelelerini zorunlu olarak gündeme getirmektedir. Geniş kitlelerin faşizmle olan ilişkilerini açıkça sergileyebilmek için bundan daha elverişli bir başka olanak da yoktur.

Geniş kitleler, faşizmle olan ilişkilerini ancak böylece daha derinden kavrayabilirler. Ancak bu mücadeleler, anti-faşist taleplerin içeriğinin derinleşmesine ve geniş kitlelerin bilinçli tercihlerinin ortaya çıkmasına katkıda bulunabilirler.

Bu somut görevlerin önüne, salt "siyasal mücadelenin acılığı" türünden gerekçelerle çıkmak; bu olanağı toptan gözardı etmek ve burjuvaziye mevzileri terketmekten başka anlam taşımaz.

Böylesi gerekçeler, toplumun kapitalizmden kaynaklanan tüm çelişkilerini çözücü öneriler bütünselliğini hareketlerinde programlaştran partilere değil, programsız, aceleci ve sorumsuz, o anda da birbirlerinden ayrımları kullupçülük ayırından öte gitmeyen "siyaset grupları"na özgü, havada gerekçelerdir.

Özetle; faşizmin panzehiri birliktir. İlkeli, tutarlı ve kalıcı bir birliktir. Faşizm, sözde değil, somut işle, ilerici, demokrat ve sosyalistlerin kardeşçe birlik ve somut eylemleriyle yenilecektir.

Tüm-Der'i bekleyen görevler nelerdir?

Başta da söylediğim gibi, Genel Kurulumuz gerçekten önemli kararlar üretmiştir. Örgütümüzün nicel ve nitel olarak geliştirilmesi ve daha da güçlendirilmesine yönelik aldığı önlemler anti-faşist mücadele gereklerine koşut düşen kararlardır. Ayrıca, Genel Kurulumuz, anti-faşist mücadele zorunluluğunu ilk elden tehlikeye düşürecek, dünya gericiliği ile atbaşı yarışan ve kitlesel mücadele gereğine inanmayan maocu sapkın eğilim ve anlayışı da ör-

güt dışı bırakmayı kararlaştırarak, üye olabilmeye niteliğini salt bu koşula bağlı olarak ikinci kez sınırlandırma gereğini duymuştur.

Hemen her dönemde geçerliliğini korumasına karşın, özellikle böylesi dönemlerde daha da önem ve güncellik kazanan ırkçı ve şoven baskı ve uygulamalara karşı bir kez daha dikkatleri çekmeyi ve bu kapsamda mücadele-

yi görev edindiğini Genel Kurul karar olarak bağlamıştır.

Temel yönlendirici ve iç işleyişe ilişkin alınan yaşamsal kararların yanısıra, grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkının kazanılmasının önem ve güncelliğinin kuşkusuz sürdüğünü ve bu talebimizin örgütsel varlık nedenimizi oluşturmaya devam ettiğini vurgulayan Genel Kurulumuz, bu amaca yönelik olarak, bu dö-

nemde aktif kitle eylemleri örgütlemeyi de temel belirgimizize işlemekten geri durmamıştır.

Örgütümüz bir dönemi geride bırakmıştır. Genel Kurul çalışmaları sonuçlanmış, genel kurulumuzun yükümlendiği görevlerin yerine getirilmesine yönelik ve özel olarak da görevlerimizin çetinleştiği bir dönemde örgütsel işleyişe yeniden dönülmüştür. Bundan sonrası; alınan kararların

ve yaşamsal gereksinimlerimizin uygulanması ve katarılması aşamasıdır. Tehdit büyüktür, önemlidir, ancak yazgı da değildir.

Geniş emekçi yığınların elinden, bilerek ya da bilmeyerek, gücünün temel dayanaklarını almak isteyenlere karşı örgütümüzü daha da güçlendirme doğrultusunda en kararlı bir şekilde mücadele edeceğiz.

Tüted Genel Başkanı Aykut Göker ile görüşme

TÜTED tarafından 8 - 14 Aralık tarihleri arasında 'Faşizme Karşı Mücadele Haftası' ilan edildiğini ve bununla ilgili çalışmaların başlatıldığını öğrendik. Bu düzenleme ile, örgütümüz neyi amaçlamaktadır?

Hatırlanacağı gibi 8 Aralık, TÜTED Genel Yönetim Kurulu Üyesi, ODTÜ ve KTÜ Öğretim Görevlilerinden Necdet Bulut arkadaşımızın faşistlerin saldırısı sonucunda hayatını kaybettiği tarihtir. 8 Aralık'ta başlayacak olan kampanyanın amacı; başta Necdet Bulut olmak üzere, faşistlerin saldırıları sonucu hayatlarını kaybeden teknik eleman arkadaşlarımız; Akın Özdemir'leri, Kenan Öztürk'leri, Hürcan Gürses'leri örgütsel düzeyde anmak ve faşizme karşı örgütsel mücadele azmimizi ve sınıfsal kimimizi bilemektir.

Bu kampanya boyunca süreceğiniz faaliyetlerden söz eder misiniz?

Kampanya boyunca, esas itibarıyla tüm şubelerimiz düzeyinde örgütümüzün aktivitesini yükseltmek istiyoruz. Bu çerçevede; arkadaşlarımızın mezarları başında anma toplantıları, belirli illerde kapalı salon toplantıları, anti-faşist nitelikli sergiler ve film, tiyatro vb. gösteriler düzenlemeyi görüyoruz. Bu düzenlemelere paralel olarak yayın ve buna benzer faaliyetlerimiz de olacak.

Bu kampanya dolayısıyla diğer demokratik kitle ve meslek örgütleriyle, sanat örgütleriyle ortaklaşa yürüteceğiniz faaliyetler, bir işbirliğiniz olacak mı?

Bu kampanyada, öncelikle örgüt birimlerimizin ve bir bütün olarak örgütümüzün aktivitesini yükseltmeyi öngörüyoruz. Bu kampanyamız hakkında tüm dost örgütlere bilgi verdik, onları katkıda bulunmaya

çağırıldı. Bu arada, Necdet Bulut'la ilgili anma toplantılarını arkadaşlarımızın üyesi bulunduğu TÜMÖD, ODTÜ Öğretim Üyeleri Derneği, Bilişimciler Derneği ile ortak düzenleyebileceğimizi veya onların bir düzenlemesi varsa, TÜTED'in buna katılabileceğini bildirdik. Sanat örgütleriyle temasa geçtik, hafta boyunca tek başlarına veya TÜTED'le birlikte anti-faşist gösteriler düzenlemeleri için onlara çağrıda bulduk.

Şubelerimizden, kampanyayı, kendi bölgelerinde bulunan dost örgütlerin birleriyle ortak hareket etmenin, ortak davranmanın somut bir zemini olarak değerlendirmelerini özellikle istedik. Biz inanıyoruz ki; ortak iş yapma alışkanlığının yerleştirilmesi örgütler arasındaki karşılıklı anlayış ve güven ortamının kurulabilmesine katkıda bulunacaktır. Galiba böylesi bir ortamın kurulması da şiddetle ihtiyaç var.

Hemen bu noktada, demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanması sorunu ile ilgili olarak söyleyeceğiniz şeyler bulunduğunu sanıyoruz...

Faşizme karşı mücadeleden söz ederken demokratik güçlerin eylem birliği sorununu hatırlamak olanaksız. Evet herkes, hepimiz eylem birliği gereklidir diyoruz. Bu öznel bir ihtiyaçtan kaynaklanıyor; içinde bulunduğumuz somut koşulları çözümlen her demokrat, ilerici, sosyalist aynı noktada buluşuyor; eylem birliğinin, güç birliğinin gerekliliğinde...

Gereklilik, zorunluluk üzerinde böylesi bir anlayış birliğine varılabiliyor da, bunun ötesine niçin geçilemiyor? Sorun burada.

Sağlanacak olan, demokrasi güçlerinin işbirliği, eylembirliği. Demokratik kitle ve meslek

FAŞİST ÇETELER TALİP ÖZTÜRK'Ü KATLETTİ

Gizli faşist iktidar odağının son kurbanı öğretmen, yazar Talip Öztürk oldu.

Talip Öztürk, İstanbul'da öğretmeni olduğu Ahmet Rasim Okulu'ndan çıkarken, bir otomobil içinde bekleyen üç faşist tarafından vurularak katledildi.

Öztürk bir dönem Töb-Der İstanbul Şubesi Başkanlığı yapmıştı ve Birlik-Dayatışma grubunun önde gelen mensupları arasında yer alıyordu.

Talip Öztürk'ün faşistlerce katledilmesi, Töb-Der yöneticilerinin tutuklandığı, Töb-Der'e ve genel olarak demokratik hak ve özgürlüklere yöneltilen saldırıların yoğunlaştığı günlere rastlatılmıştır. Gizli-faşist iktidar odağında düzenlenen bu cinayet; faşist cinayetlerin demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırılarla sistemli bir biçimde atbaşı gittiğini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

örgütlerine bu konuda önemli görevler düşüyor. Doğal olarak, sorunun, mutlaka siyasi platformda çözülmesi gereken önemli bir boyutu da var. Anı, demokratik kitle ve meslek örgütleri, kendi platformlarında ve bu platformla siyasi platfor-

mu ayıran çizgiyi aşmadan üstlerine düşeni yapmalıdırlar. Konuya bu hassasiyetle yaklaşılması başarılabildiği takdirde sorunun çözümüne yönelik ciddi adımlar atılabileceğine inanıyoruz.

Lefkoşe'de
DSF'nin
Kadınlar
için
4. Konferansı

Kadın emekçilerin dünya forumu

Dünya Sendikalar Federasyonu tarafından 15-19 Kasım tarihleri arasında Kibns'in başkentinde yapılan "kadın emekçilerin sorunları üzerine" IV. dünya konferansının sonuçları; emperalizme, yarı-sömürgecilik, ırkçılık, militarizme ve tekelsel egemenlik karşı mücadelesinin süzgecinde gini yankılar uyandırdı.

86 ülkeden ve 107 ulus örgütü 27 bölge el ve uluslara sıkı kurulu 220 delegnin katıldığı konferans, kadın emeğinin atır biçiminde sömür lmcisine yol açtığı ve ayrımcılığa dayanan gerek "ya l", gerekse yasadığı uygulamalara karşı mücadelesinin hedefleri hakkında görüşlerini dile getirdi. Kadın emelinc her uygulamayı 1/2 e itir tiklerin her eyden önce eitimdeki ve çalı ma haklarındaki e it izlik ni kaynaklı dı ni m v r ulaya konferans deleg ler, dünyada okum yazma bilmeyen 500 milyon ki nin kadın oldueunu vur uladılar. Kadınların meslek sahibi olma konusun-

da da e itsiz ko u larla ka rı karıya olduğuna del inen konu m cılar, ö r el in Feder l Almanya'da genç kızların, asg ri eğı timden geçtik t n sonra 500 meslek dalından anc k 16'sım s çek bildi! ine dikkat çekti ler.

Dördüncü dünya konferansı e it i e e it ücret ilkesinin kapı t list dünyada hemen hemen bütünyle hayat geçiremedi! İ r l özellikle ö r aya koydu. ö r el in kadın emekçilerin en iyi ko u ları s hip oldu! u ileri sür len Fr ns'da, kadın em kçilerin ücret ler nin erkek emekçilerin ücret er nden yü de 32-34 oranında daha dü ük oldu! u konferans belgelerinde belirildi.

"Kadınların birer emekçi, birer anne ve birer yurt ol r k özgö rlerini yer ne getirebilmeleri için yapılacak daha çok e yin oldu! u" belirtilen Konferan çalı nında ö yle dendi:

"Sendikaların baş telen, görevlerinden biri, kadınların hak e it il i için, on nın haklı talepler için ve gereksinmelerinin kar ilanabilmesi için mücadeleyi hızlandı r akt ."

Kadınların iş hayatına ve buyoUa da s ndikalara edilecek alanına katılımının, tüm dünyada kadın em kçilerin dur munda önemli iyile melere yol açtı!

belirlenen konferans belgelerinde, günümüzde kadın emekçilerin sayısının 560 milyon, dilere birdeyle tüm çalı an l n n üç b i rine ula t lı kay d u d u. Kadınların nel dur mlannın bülencine va lanının ve politik ve s ndikal ya am katılımlarının yüks ldi l i vur ulanarak, ö mel in Hindist n'da 1979 yılı içinde olu tur lan "kadın komitelerinin", son sendikalar komitesinde yüzü a k n deleg yle t m il e d u d i l belirildi. Birle ik Amer ka' da da s ndikalı kadınlardan tüm s ndikalara düzeyinde bir e gü d ü çalı m s i için oldu un dikkat çekildi.

DSF t r findan dii erlenen kadın emekçilerin sorunları d rine 4. dünya konferansı, kadın emekçilerin taleplerini içeren bir "bildirge"yi de benimsedi. Konferans karar belgeleri, aynı zamanda emekçi kadınlar lehine elde edilmiş olan uluslararası anlaşmalar ve sözleşmelerin uygulanması için de hatırlattı. Konferans vurgulanan itimlerin başında çalı ma hakkı ye alyor, meslek sahibi olma hakkına par sız ula ma, e it i e e it ücret, çalı ma ko u lları n iyile tirilmesi, kültür, dinlenme, b den e l m i ve spor hakkı, dil er l t m er arasında m ndı.

NATO, Güney Afrika'yı kitle imha silahlarıyla destekliyor

NATO üyesi büyük emperalist ülkelerin ırkçı Güney Afrika rejimine yılın imhasında kullanılan silahlar verdikleri bildirildi. Demokratik Alman ADN Aiansı'nın bir haberine göre, dünya birli ve güvenliğinin en büyük düşmanı olan NATO'nun büyük güçleri, Afrika'daki uluslararası toplumal kurulu mücadelelerini yok etmek amacıyla bu kıtadaki kendi birliklerin silah yardımı nicelikli ve nitelikli olarak artırdılar. Özellikle Güney Afrika'daki ırkçı rejime gönderilen silahlar arasında özellikle yılın imhasında kullanılan milyarlarca dolar.

Bu arada Güney Afrika'daki ırkçı yöneticilerin uzun yıllardan beri sürdürdüğü atom bombasına sahip olm çabalarında özellikle ABD ve Federal Almanya'nın yardımlarıyla ilerleme kaydettikleri bildirildi. SBK Merkez Yayın Organ "Pr vda" gazetesinde batılı emperyalist ülkelerin Güney Afrika'ya silah yardımı arttırmaları üzerine yayınlanan bir yor mda da "Güney Afrikalı ırkçılar yılın imha silahlarını balı l ve özgü Afrika'ya ka rı bir t hdit ve baskı a cı olarak kullanm yı hes phyorlar" denildi.

İspanya DEMOKRASİ YOLUNDA YENİ ADIMLAR

25 Ekim 1979 günü İspanya'nın Bask ve Katalonya eyaletlerinde seçime katılan yurt lann yaklaşık yüzde 90'ı, seçime katılma oranı yüzde 60 olmu tu. Madrid hükümet ile her iki bölgenin en önemli politik güçleri arasında kar rla t rılan özerklik st tüstünü onayladılar. Böylece 1978 Anayasasında belirlenen devlet yapısına politik gerçeklik kazandırma yolunda yeni bir adım atılmış oldu.

Her iki bölgenin politik güçleri r l n, s anya Parlamento unun ve Kral'ın onayladığı bu yeni st t ü ile 1980 yılının tkbahaında her iki bölgede seçimler yapılacak ve bu eyaletler halkının kendi kendini kendi par lamento lanyla ve hükümetleriyle yönetmesi gerçekleşecek. Katalon ve Bask'lınn ulus l haklarının tanımını sıyla ve Katalonya ve Bask ülkesine özerklik verilmesiyle, 1932-1936 yılları arasındaki ikinci Cumhuriyet zamanında elde edilmiş olan hakları yeniden s l lann oldu.

Böylece İspanya gder k b i feder l devlet gör nümü kazanıyor. Bu, son olarak Ulus l Bayram törenlerinde s dece Madrid'te değil, t rine gelecek ki otonom yönetimin baş kent Sevil-la'da da ilk kez kutlanmında kendini göst rdi. Bu, ulus l b y r mın bir özerk yönetim baş kentinde kutlanması g lenegrl n başlangıcı oldu.

A rı rı ulus l cılarla fa lıst ve di er saRcl çevreler n özerklik st tüstüne karşı çıkılmaları ve oylama yı boykot çağrılarında bulunmaları da bu st tünün r ddi yönünde oy kullanmaya çar maları yüzünden Bask ülkesinde seçim sonuçları büyük bir gerginlik içinde beklendi. Bunun için seçim sonuçları ile bu st tünün onaylanmı s bu güçlere karşı

al r bir politik d rbe oldu. Hükümet n aynı zamanda GRAPO adlı terör örgütünü liderler hakkında yakalama emri vermesi, spanyol kamuoyunda terör st s idiriler n azaltılacağı ve böylelikle t hdit eder bir dur mdaki bazı askeri çevreler s i r dı kal güçler n 'Düzen ve huzur adına" dıkt törlüğe geri dönü s l l m da eylemlerinin etkisizleştirilmesini istemeyi yayg bk ka andı.

Bununla birlikte özerkle t r meAnayas bir politik gerçeklik l nln salanm sının s dece bir bölümünü olu tur yor. Polit k gerçeklik in s l lann s için baş ka alanlarda da An yas temelinde üzerinde çıkılmas dü ünülen temel yas n, bu arad hükümetin Ba bakan Adolfo Suarez tarafından açıklanan yerler nde i ç i haklarını dü enleyen yas nın çıkarılması ger kiyo . Bu yas tüm sendikaların ve sol partilerin usaz mada direni l sonunda hazırlanabildi.

Hükümet n ekonomik politik a l konusundaki s ndikal eylemlerine karşı yor. Enfasyon oranı, ücret ve maa larla kıya l namayacak derecede yüksek. 1979'da enOasyon yüzde 16'ya yükselmesi bekleniyor. sizler n s y i resmi verilere göre 1,1 milyon ve bu t m nüfusun yüzde 8'i r i olu turuyor.

14 Ekim 1979'da i ç i komluyonlanmın Madrid'te dü enledikler ve en güçlü s ndikalardan 400 bin i çinin katıldığı bir protesto eyleminde hükümetin 1979 A lusto 'unda hazırladığı ekonomik programı prot sto edildi.

5 kıtadan haberler

ARJANTIN KOMÜNİST PARTİSİ ABD'NİN YENİ SALDIRI GİRİŞİMLERİNE KARŞI UYARIDA BULUNDU

Arjantin Komünist Partisi tarafından yapılan bir açıklamada, Amerika Birleşik Devletleri'nin dünyanın çe itli bölgelerinde yaptıkları yeni saldırı girişimlerine karşı uyarıda bulunuldu. AKP Yürütme Komitesi tarafından yapılan açıklamada, ABD'nin çe itli bölgelerde yeni girişimlerde bulunduğu belirtildi. AKP Yürütme Komitesi ABD'nin yeni t hdit ve provokasyon alanlarının özellikle Orta ve Güney Amerika ile Batı Avr pa'da yolun t lımına dikkat çekilerek, bu bölgelerdeki tüm İleriel g ç l r ABD emperalizminin s va k r k ırtmalanyla mücadele etmeye çalı ndı. Açıklamada Partinin ulusal ve toplumsal kurtulu mücadelesinin ilinde ABD emperyalizmler n kı kırtm lanyl mücadele edece l de b l i r i d i.

ABD'DE SUÇ ORANI SEKİZ AYDA YÜZDE DOKUZ ARTIŞ GÖSTERDİ

Amerika Birleşik Devletleri'nde suç oranının s rekli yüks ldi i bildirildi. Amerika Feder-

ral Sorunlar örgütü FBI'nin verilerine göre bu yılın ilk s kiz ayı içinde ABD'de suç l iyenlerin s y mda yüzde 9'luk bir artış gör l d ü. 1977 yılında suç l i l eme oranında görel bir gerilemenin gör lldü FBI t rafından iddia edildi ki. Ancak 1978 yılında toplam olarak bütün ülkede 11 milyon b skın, h i l i k, t ca v i z ve cin yet s ç u i lenmi ti. 1979'un ilk s kiz ayında gör len artışın ABD'nin çökmekte olan toplumsal sisteminin bir göst rgesi oldu u belirtiliyor.

FEDERAL ALMANYA'NIN HESSEN EYALETİNDE HITLER'İN ESKİ TEMSİLCİSİ WERNER'E FARHİ HEMŞEHRİLİK VERİLDİ

Federal Almanya'da eski Nazi katillerini aklama çabaları resmi makamlar tarafından sürdür lüyor. Son olarak Hessen eyaletinde Hitler'in bu bölgedeki eski temsilcisi Werner'e rahri hem şehri lik ünvanı verildi ve Werner'in adı eyaletin "Onur Listesi"ne yazıldı. Eyal't Parlamento tarafından alınan bu karar gereince, eski Nazi katilin adı eyaletteki Bad Nauhelms kentnin 125. kurulu yıldönümü kutlamaları sırasında yerine getirildi. Kentin SPD'li Belediye Başkanı Schaefer, yaptığı konuşmada bunun sadece "tarihi hatırlatan" bir olay olduğunu söyledi. Federal Almanya'da eski nazileri ödüllendirme çalı malanna karşı İlerici güçlerin tepkileri ise gittikçe artıyor.

Etyopya'da yurtsever askerlerin Halle Selassiy'e imparatorluğu'nun feodal-monarşist egemenliğine son vererek iktidarı ele geçirmelerinin üzerinden beş yılı aşkın bir zaman geçti. Etyopya'nın yeni yöneticileri, iktidarı ele aldıktan ya yana temel toplumsal biçimlendirmeleri öngören bir yol izlediler.

Geçen yıllarda, yeni Etyopya'yı yaratmanın karmaşık ve çetin bir süreç olduğu görüldü. Devrimden sonra planlanan derin sosyo-ekonomik değişimler, halk yığınlarının yzyıllar boyu sömürüldüğü ve baskı altında tutulduğu bir toplumda bazı iç çatışmalara yol açtı. Östelik, askeri-demokrat güçlerin iktidarı ele aldıkları ülke, BMÖ verilerine göre yeryüzünün en geri kalmış 28 ülkesinden biriydi.

Devrim sırasında Etyopya'da tüm partiler ve demokratik örgütler yasaklanmıştı. İşçi sınıfı çok zayıftı ve sendikal hareketi Monarşi'ye bağımlı bir haldeydi. Etyopya devriminin karmaşıklığını açıklayan bir başka olgu da, ülkede birkaç ulusun yaşaması, bu ulusal azınlıkların birinin yaşadığı bir bölgede ise ABD emperyalizminin stratejik planlarının büyük rol oynaması idi.

Tüm engel ve güçlükler karşın Afrika'nın doğu sahilindeki bu ülkede 12 Eylül 1974 devrimi ile yeni bir dönem başladı. Kararlı bir toprak reformu feodal aristokratların gücünü elinden aldı ve 23 milyon insanı etkileyen köy yüksollüğü sorununa bir çözüm getirdi. Bu arada tüm ekonomi dallarındaki en önemli işletmeler devletleştirildi. Böylelikle yaklaşık 55 bin emekçinin acımasızca sömürülmesine bir son verildi.

Devrimci askerler tarafından gerçekleştirilen bu temel değişiklikler ülke içindeki ve dışındaki tüm gerici güçlerin yoğun saldırılarıyla karşılaştı. Çünkü Etyopya devrimi sos-

ETYOPYA'DA DEVİRİMİN ÖNCÜSÜ İŞBAŞINDA

yalist ülkeler topluluğu ve bütün dünyanın ilerici güçlerinin yardım ve dayanışmasına dayanıyordu. Bu yardım ve dayanışma, emperyalizmin ve ülke içi karşı devrimin saldırılarına karşı bir savunma duvarı oluşturuyordu. Etyopya'daki yöneticiler, devrimci ordunun safalarını daha da sıkılaştırmak ve silahlı kuvvetleri adım adım bir halk ordusuna dönüştürmek için çaba gösteriyorlardı.

Devrimin ileriye götürülmesi için, Etyopya'da ilerici güçler tarafından öncül bir partinin oluşturulması ilk koşul olarak görülmüyordu. 23 Ağustos 1979'da Addis Abeba'da yayınlanan bir deklarasyon, ülkedeki toplumsal ilerlemenin sağlanmasının, Devrim'in hedeflerinin ger-

çekleşmesinin ilk koşulu olarak bir işçi sınıfı partisinin kurulması gerekliliğini vurguladı. Bu deklarasyon, Etyopya devrimci silahlı kuvvetlerinin komiserleri ve diğer yetkilileri tarafından imzalanmıştı.

Etyopya'lı devrimci askerler, kurulacak işçi sınıfı partisinin emperyalist saldırı ve entrikalara karşı Etyopya halkının güvencesi olacağını geçen Ağustos'ta yayınladıkları deklarasyonda altını çizerek vurguladılar. Deklarasyon, ayrıca parti kurma çalışmalarının nasıl yürütülmesi gerektiğini ve nasıl tamamlanacağını da belirtiyordu. Yoldaşların oluşturacağı parti merkezi, işçi sınıfı partisinin sağlıklı gelişmesinin önkoşulu olarak belirtildi. Bu arada yeni işçi sınıfı partisinin programının ana ilkeleri de belirlendi. Bu program, 29 Ekim 1978'de İlerici Askeri Yönetim Konseyi tarafından açıklanan Ulusal Devrimci Kalkınma Kampanyası çizgisinde olacaktı.

Programın öngördüğü ana görev feodal üretim biçiminin tam anlamıyla ortadan kaldırılmasıydı. Bununla bağlantılı olarak yığınları yoksulluktan, cehaletten, hastalıklardan ve işsizlikten kurtarmak, sosyalist temel üzerinde bir toplum yaratılmasını sağlamak bu programın belirlediği hedefler arasındaydı.

Etyopya'daki devrimci yönetim işçi sınıfının öncül partisinin yaratılmasında en büyük desteği sosyalist ülkeler topluluğu ve dünyanın diğer bölgelerindeki kardeş partilerden görüyor. Zengin bir deneyime sahip olan dünya işçi sınıfı hareketi, Etyopya halkının sosyalizm yolunda özgürlüğe ve mutluluğa kavuşturulması için elinden gelen yardımı yapıyor. Hem ekonomik, hem de toplumsal alanda kalkınma çabalarında sosyalist dünyanın en içten dayanışmasını yanında bulan Etyopya devrimi sosyalizmi kurma yolunda emin adımlarla ilerliyor.

Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yasser Arafat başkanlığındaki FKÖ heyeti Sovyetler Birliği'ne yaptığı resmi ziyareti tamamladı. Ziyaret sonrasında yayınlanan ortak bildiri genel çizgileriyle her iki tarafın şimdiye kadar bilinen görüşlerini içeriyor ve çok önemli bir gerekliliği vurguluyordu: "Camp David komploları, özünde Arap ve Afrika'daki ulusal kurtuluş hareketlerini durdurmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle Arap ülkelerindeki emperyalizme ve siyonizme karşı tüm ulusal güçlerin birliği bu aşamada büyük önem taşımaktadır. Sovyetler Birliği, FKÖ'nün bu yoldaki mücadelesini selamlamaktadır."

Sedat'ı bekleyen son

Bu ziyaretin yapıldığı ve ortak bildirinin yayınlandığı günlerde dünya kamuoyunun dikkatleri bir başka olay üzerine çevrildi. İranlı öğrencilerin ABD'de "tedavi gören" devrik Şah'ın iade edilmesi istemiyle Tahran'daki Amerikan Büyükelçiliğini işgal etmeleri git-tiğe büyüyen boyutlarda olaylara yol açıyordu. Emperyalizmin uşaklığının sonunu, yaşamın son günlerindeki çaresiz yalnızlığı ve terk edilmişliği ile beklemede olan İran Şah'ının İran'a geri verilmesi düşüncesi ABD'de bazı çevrelerde dile getiriliyordu. Bu karmaşık olayın nasıl sonuçlanacağı merakla beklenirken, Ortadoğu'dan terkedilmiş Amerikalı uşağına bir "jest" yapıldı: "Mısır Şah Rıza Pehlevi'yi konuk etmeye hazırız."

Kolayca tahmin edilebileceği gibi bu "jest" in sahibi, SSCB-FKÖ Ortak bildirisinde sözü edilen "Camp David kompleksi" nun belgesinin altına imza koyan hain Sedat'tı. Arap dünyasındaki soyutlanışlığını ve kendi ülkesindeki sarımsık durumunu ortadan kaldırmak için ABD'ne tam teslimiyeti kabul eden, açıkça ve bağnazca ulusal kurtuluş savaşlarının karşısında yer almış olan hain Sedat Filistin ve Ortadoğu'daki halkların bu can düşmanı'nın, eski müttefekine kukak açması şaşırtıcı değildi.

Hain Sedat'ın Filistin halkını ve ülkesini İsraili siyonistlere satma girişimleri, devrik Şah'a hiç de yabancı olan işler değildi. Ancak devrik Şah, ABD emperyalizminin bağlağı olarak Ortadoğu'daki Filistin Kurtuluş Hareketini yok etmekte başarısız kalmıştı. Dahaası, hareketin güçlenmesini engelleyememiş, bundan da öte kendi iktidarını bile koruyamamıştı. İran halkı emperyalizmin ve siyonizmin bu baş destekçisini yerle bir etmiş, Filistin Kurtuluş Örgütüne kukak açmıştı. Hain Sedat'ın telaşının nedenlerinden biri buydu. Kimbilir, belki de ulusal kurtuluş hareketlerini düşmanlıktaki "zengin deneyimlerinden yararlanmak için" Şah'ı yanına çağırıyordu.

Bu günlerde yayınlanan FKÖ-SSCB ortak bildirisi Sedat'ın bu telaş ve korkusunun bir işe yaramayacağını bir ifade olmuştu. FKÖ'ye düşmanlık, FKÖ'nün düşmanlarıyla dostluk, emperyalizme ve siyonizme uşaklık bugüne dek bir işe yararamıştır. Dünyadaki tüm Ulusal kurtuluş hareketlerinin gerçek dostu olan dünya sosyalist devletlerinin dayanışması, Filistin halkının emperyalizme ve siyonizme karşı mücadelesine güç katmıştır. FKÖ lideri Arafat'ın Sovyetler Birliği'ndeki konuşmaları bunun göstergesidir: "Sovyet ve Filistin halkları arasındaki dayanışmadan ve Sovyetler Birliği'nin FKÖ'nü desteklemesinden büyük onur duyuyoruz."

Yazımızın başında sözünü ettiğimiz, ortak bildiriye vurgulanan "Arap ülkelerindeki emperyalizme ve siyonizme karşı tüm ulusal güçlerin birliği" gerekliliği ise her geçen gün bir "gereklilik" olmaktan bir "gerçeklik" olmaya yaklaşmaktadır. Söz konusu birlik içinde Mısır halkı da vardır. Ortadoğu'da emperyalizmi ve siyonizmi yenecek belirleyici güç olan halkların içinde Mısır halkı da söz konusudur. Bugüne dek FKÖ'yü ezdirmeyen Arap halkları Filistin halkının tek temsilcisi olan bir örgüte karşı olan Enver Sedat'ı da yerle bir etmesini bileceklerdir.

• nail serikoğlu

Moskova'da M.Kemal'i anma toplantısı

SSCB Bilimler Akademisi Doğu Bilimleri Enstitüsü'nde Mustafa Kemal'in anısına düzenlenen bir türkologlar toplantısı yapıldı. Türkiye sornlarıyla uğraşan bilim adamları Moskova'daki yüksek öğretim kurumlarının öğretmenleri, yüksek okul öğrencileri ve Sovyet başkentinin toplum temsilcileri bu büyük bilimsel araştırma kurumunun toplantı salonunda bir araya geldiler.

Toplantıda profesör Abdulla Şamsutdinov "Kemal Atatürk ve Sovyet-Türk Dostluk İlişkilerinin Kurulması" konulu bir rapor sundu. Türkiye'de ulusal kurtuluş savaşı öncesinde ortaya çıkan durum üzerinde ayrıntılı olarak duran A. Şamsutdinov şöyle belirtti:

"Büyük Ekim Devrimi insanlığın gelişme tarihinde yeni bir dönem açtı, sömürge ve bağımlı ülkelerin uyandırılması için güçlü bir itici etken oldu. Doğu'daki ulusal kurtuluş hareketini destekledi, egemen devletlerin kurulmasına bu devletlerin ulusal dirliğine yardımcı oldu. Diğer halklara karşı Çarlık hükümeti tarafından yürütülen yağma ve baskı politikasını reddeden Ekim Devrimi, Türkiye de dahil olmak üzere bir dizi ülkede tarihsel sürecin hızlanmasına elverişli etkiye bulundu. Türk halkının emperyalist istilacılara karşı zafer kazanmasına ve ülkede cumhuriyetin kurulmasına yardım eden Sovyet-Türk dostluğu ve işbirliği Ekim Devrimi sayesinde doğdu."

Abdulla Şamsutdinov toplantıya katılanlara genç Sovyet Devleti tarafından savaş sırasında Türkiye'ye yapılan büyük maddi ve manevi yardımı anlattı.

Sovyet bilim adamı son olarak, K. Atatürk'ün gelecek kuşaklara Sovyet-Türk dostluğunu, ülkenin özgürlük ve bağımsızlığının sağlam bir güvencesi olarak korumalarını öğütlediğini belirtti. Tarih bilimleri doktoru adayları Boris Potshveriya, "Devlet adamı Kemal Atatürk" konulu bir rapor sundu. K. Atatürk'ün ilerici reformları üzerinde duran Sovyet türkologu ilk Türk Cumhurbaşkanının faaliyetindeki en önemli noktalarının politik, askeri, ekonomik ve diğer alanlarda bağımsızlığını sağlamak olduğunu söyledi. B. Potshveriya, toplantıya katılanlara K. Atatürk'ün devletini yabancı devletlere, yabancı sermayeye ve askeri örgütlere ayrıcalık tanımaktan sakındığı açıklamalarını anımsattı.

Gençlik ne istiyor?

MEHMET KÖK

Gençlik toplumun yeniden kuruluşunda önemli bir unsurdur. Gençlik gelecektir. Gelecek ise sınıfsız, sömürsüz bir dünyadır.

Dünya devrimci süreci; dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları vermekte olan halkların birlik ve bütünlüğünden oluşur. Bu bütünlük gençliği de içinde taşır. Hem de iki kez içinde taşır. *Birinci*, uluslararası proletaryanın en mücadeleci, öncü işçileri gençtir. Ulusal kurtuluşçu halkların büyük çoğunluğu ve öncü unsurları da gençlerdir. Genç işçiler, genç köylüler, genç aydınlar dünya devrimci sürecini meydana getirirler. Dünya devrimci sürecinin etkin eylemcileridir. *İkinci*si aynı örgütlenmeleriyle bağımsız bir güç meydana getiren genç kuşaklar büyüyen devrimci enerjileri, artan sosyal ve politik rolleriyle dünya devrimci sürecinin günümüzdeki aşamasında çok önemli unsurlardır.

Bugün kapitalist ülkelerin gençleri yaşadıkları düzeni beğenmiyorlar. Burjuvazi gitgide gençlerin kontrolünü elinden kaçırıyor. Brejnev'in söylediği gibi, "Bu durumda herkes kapitalizmin geleceğinin ve tarihsel ufkunun olmadığını daha çok inanıyor."

Gençlik ve gençlik hareketi için tek ileri ve devrimci ufuk işçi sınıfı ve bilimsel sosyalizm ile sağlam bağlar kurmak. Dünyanın sosyalist dönüşümü genç kuşağa insani ilişkiler geliştirmeyi kalıcı barışı ve insanın maddi ve manevi gereksinimlerinin giderilmesini kolaylaştıran olanaklar sağlar.

Bilimsel sosyalistler gençlik içindeki sınıf farklılıklarını bilirler, aynı zamanda da onları özel bir sosyal grup olarak kabul ederler. Gençlik yeniye duyduğu istek ve geleceğe dönük olmakla ayrılır. Lenin gençliğin devrimci potansiyelini keşfetti. Lenin, "Biz geleceğin partisliyiz, ve gelecek, yaratıcıları en iyi izleyen gençliğe aittir." diye yazmıştır.

Günümüzde tüm ileri ve anti-empyalist, anti-faşist gençlerin birliğini sağlamak, burjuvazinin doğrudan ya da dolaylı politik, ideolojik, örgütsel etkilerine ve gençlik üzerindeki diğer bütün oportünist ve revizyonist etkilere her türlü maceracı, goşist, anarko sendikalist, milliyetçi ve maocu saptırmalara karşı azimli bir mücadele vermek gerekiyor.

Lenin'in dediği gibi, "demokrasi mücadelesi ile sosyalist devrim mücadelesini birleştirebilmek" için gençliğe demokratik ve sosyalist görevler arasındaki ilişki sorununu Marksist konumunu kavramasına yardım etmek gerekiyor.

Geçtiğimiz hafta tüm dünya da Uluslararası Gençlik ve Öğ-

renci Haftası yüz milyonlarca genç tarafından DDGF'nin öncülüğünde büyük bir coşkuyla kutlandı. Ülkemizde de Genç Öncü, İGD, SGB, DDKD üyeleri haftayı kutladılar.

Genç Öncü hafta içinde çıkarttığı bir broşürü de gençliğe armağan etti. Bu broşür az önce sözü edilen işlevi görmektedir. Yani "demokrasi mücadelesi ile sosyalist devrim mücadelesini birleştirebilmek"ten gençliğe demokratik ve sosyalist görevler arasındaki ilişki sorununu Marksist konumunu kavramasına yardım etmektedir.

Genç Öncü, *Gençlik, Eğitim, Meslek, İş İstiyor* başlıklı broşürü çıkarmakla gençliğe bu düzenin devamı süresince, hatta bazı talepleriyle ondan da sonra bitmez, tükenmez bir eylem kılavuzunu sunmuştur. Genç Öncü'nün bu çalışması eylem birliğine bir katkı ve eylem birliği için herkesin üzerinde anlaşabileceği bir platform olarak da gözükmektedir.

İşçi sınıfı hareketine omuz vermenin bir gereği olarak, gençlik, kendi sorunlarına da kendisi sahip çıkmakta, herşeyi çevrimin gerçekleşeceği o büyük günün ertesine ertelemektedir. Okulda, fabrikada, tarlada, büroda, her yerde günlük somut uğraşlar içinde sorumluluğunun gereğini yerine getirmektedir.

Broşürde Dünya Gençliği ve Türkiye Gençliği ayrı ayrı incelenmiş. Dünya Gençliği; Genel, Kapitalist Ülkelerde Gençlik, Az Gelişmiş Ülkelerde Gençliği ve Sosyalist Ülkelerde Gençliği olarak ele alınmış. Gençliğin uluslararası mücadele birliği anlatılmış.

Türkiye Gençliği; İşsiz Gençlik, İşçi Gençlik, Emekçi (memur) Gençlik, Köylü Gençlik, Öğrenci Gençlik olarak incelenmiş. Sonuçların anlatıldığı ve mücadele hedeflerinin gösterildiği bölüm Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm Mücadelesi ve Eğitimi bölümü. Özet ve önerilerle broşür sona ermekte.

Broşürün vardığı sonuçlara göre İngiltere'de 1 milyon, Fransa'da 400 bin, Federal Almanya'da 350 bin, İtalya'da 400 bin genç işsizdir. Çalışma yaşına gelen genç iş bulamamakta, sık sık yinelenen dönemsel işsizlik dalgalarında ise önce genç işçilerin işine son verilmektedir. Bu yüzden, kapitalist ülkelerdeki gençliğin iki somut talebi, "kız/erkek her gence bir meslek, herkese iş" olarak bellmektedir.

Az gelişmiş ülke gençliği, kapitalist ülke gençliğinden de fazla olarak işsizlik içindedir. Az gelişmiş ülke gençliği eğitim hak ve olanaklarından yoksundur. Devrimden önce az gelişmiş bir ülke olan Küba 1961 yılında okuma yazma sorununu çözmüştü. Türkiye'de ise bu sorun hâlâ sürmektedir.

Buna karşılık sosyalist ülkelerde işsizlik diye bir sorun yoktur. Zorunlu eğitim Sovyetler

Birliğinde 11 yıla, öteki sosyalist ülkelerde ortalama 10 yıla çıkarılmıştır. Eğitim parasızdır. Politeknik içeriğiyle orta öğretim her genci mutiaka bir meslek sahibi yapmaktadır. Broşüre göre Türkiye'de iki buçuk milyona yakın genç işsiz vardır. Resmî rakamlara göre iki buçuk milyar köylü genç okuma yazma bilmemektedir.

Türkiye'de yasal düzenlemelerle öngörülen sürelerde okullarını bitirenlerin oranı, ilkokulda yüzde 29, ortaokulda yüzde 37, lisede yüzde 46 ve üniversitede ise sadece yüzde 9'dur.

Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planına göre ilkokula gitmesi gereken çocukların sadece yüzde 87'si bu olanaktan yararlanabilmekte, oran ortaokullarda yüzde 34, liselerde yüzde 14,6, yüksek öğrenimde ise yüzde 5 olmaktadır.

1979 USS'de yüksek öğrenime giriş için başvuran 438 bin adaydan sadece 40 bin kadarı yüksek öğrenime kaydolabilmiştir.

Türkiye'de,
- Bilgiye ulaşma hakkı,
- Bir meslek sahibi olma hakkı,

- İş bulma, bu mesleğe uyan bir iş bulabilme hakkı yok gibidir. Ve gençliğin temel talepleridir.

Suçluluğu arttıran, 18 yaşındaki gence en ağır cezaları verebilen kurulu düzen, aynı gence oy kullanma hakkını tanınamakta direnmektedir. 18 yaş ile 21 yaş arasındaki iki buçuk milyon genç oy hakkı istemektedir.

Broşürde, sosyal, politik, ekonomik, ideolojik, kültürel, örgütsel alanlarda gençliğin tüm

Broşür 24. sayfasında, "Öğrenci gençliğin öğrenci olmayan son derece önemli ve güncel sorunları bir kenara itilmiş, bunlarla ilgilenmek devrimci mücadeleden kaçış sayılmıştır." demekle çok önemli bir hataya değinmiştir.

Genç Öncü, bu broşürü çıkarmakla ve eğitim, meslek, iş talepleriyle emperyalizmin ve faşizmin kaynaklandığı ekonomik sistem temellerine karşı mücadeleye yönelmiştir.

Genç Öncü gençliğin faşizme karşı birlik ve dayanışmasının da bu mücadele içinde ve sırasında, somut istekler için yapılan eylemlerle doğacağını ve güçleneceğini görmüş olduğunu ortaya koymuştur.

Genç Öncü tüm ilerici, demokrat, sosyalist gençlere seslenmektedir:

- Gençliğin temel ekonomik ve politik çıkarlarının korunup geliştirilmesi için,

- Geniş gençlik yığınlarını anti-faşist, demokrasiden yana mücadeleye çekmek için,

- Gençliğin anti-faşist eylem birliğini adım adım geliştirmek için,
Hep birlikte görev başına!

somut talepleri ele alınmış. Biz yukarıya yalnızca ilginç bazı rakamları aldık.

yurt ve dünya

kasım 1979, 18

EKİM SEÇİMLERİ-TUZAKLAR, YANILGILAR VE HEDEFLER

yavuz ünâl

AKP:SEÇİMLER VE KİTLE İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASI

(rapor)

İKP: KURUMLARLA VE KİTLELERLE OLAN İLİŞKİLER

(tartışma)

BURJUVAZİNİN NİYETLERİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

gürel tüzün

"SANAT RAPORU" ÜZERİNE

fünuzan

refik durbaş

"ÜÇÜNCÜ ENTERNASYONAL'IN

KISA TARİHİ"

hasan tanay

"PARTİLEŞME SÜRECİ"

keylâ ekin

"LENİN ÇAĞININ DEVRİMCİLERİ"

engin omacan

YURT ve DÜNYA'nın bu sayısıyla abone süresi dolmuştur.

19. sayıdan itibaren abenelerin yenilenmesi gerekmektedir.

YURT ve DÜNYA

Adres: Piyerloti Cad. 21 Çemberlitaş - İSTANBUL"

EMEKTİR Sevgi Soysal'ı SEVMEK anıyoruz

22 KASIM, SEVGI SOYSAL'IN ÖLÜM GÜNÜ. SEVGI SOYSAL ÜÇ YIL ÖNCE, 1976'DA ÖLMÜŞTÜ. 12 MART ZINDANLARINA YENİLMEYEN BEDENİ, KANSERE YENİLMİŞTİ... GEREK SOSYALİST KİŞİLİĞİ, GEREK İNSANCIL ÖZELLİKLERİ, GEREKSE ÖZGÜN HİKAYE VE ROMANLARIYLA TANIDIGIMIZ, SEVDİĞİMİZ BU DEĞERLİ YAZARIMIZI, "EMEKTİR SEVMEK" ADLI BİR YAZISIYLA ANMAK İSTİYORUZ. DÜNYA ÇOCUK YILI'YLA İLGİSİNİ DE DÜŞÜNEREK YAYINLADIĞIMIZ "EMEKTİR SEVMEK", SEVGI SOYSAL'IN AYNI ZAMANDA ÖZGÜN BİR POLİTİK-DENEME YAZARI OLDUĞUNU DA GÖSTERİYOR.

“

Hani bazı büyük anneler, büyük babalar, dayılar, teyzeler, halalar, amcalar vardır çocuğunuza pek seven!... O kadar çok seven ki, ne bir kez çocuğunuza bakmışlardır, ne bir kez olsun lazımlığını dökmüş, ne bir kez olsun yemesiyle, uyumasıyla ilgilendirmişlerdir. Çocuğa geçer, bu gündelik emek hiç ilgilendirmez onları. Hatta bu görevi yüklenen kimsenin yoluna taş bile koyarlar. Çocuğa olmadık zamanda çukulata almayı, ya da keyif olsun diye uykudan uyandırmayı marifet sayarlar. Çocuğun böylece bozulacak olan emek ve uyku düzeni hiç ilgilendirmez onları, buna emekleri geçmemiştir çünkü Çocuğun terbiyesinde ilgilendirmez onları, onlar çocuğu sevmek diye dizde hoplatıp şımartmayı bilirler. Çocuğun kişiliği hiç önemli değildir, çocukla çıkardıkları bencilce keyfi, çocukla bir oyuncak bebekmiş gibi oynamayı onu sevmek sanırlar.

Oysa bir çocuğu sevmek, ona ağucuk gugucuk yapıp, onu "fiş fiş kayıkçı" diye sallamak değildir. Bir çocuğu sevmek, sanki o durağan bir oyuncakmış gibi, onu bir sepetten alırcasına sevip yine sepete bırakmak değildir. Bir çocuğu sevmek, onun çocukça hareketleriyle, yarım konuşmasıyla gönül eğlemek değildir. Bir çocuğu sevmek, ona, kuru yaşamamıza renk ve neşe katmak için, "de bakayım dedecim de, de bakayım teyzecim de, de bakayım halacım de" diye kendi kulağımızı gıcıklayan sözcükler belletmek değildir. Bir çocuğu sevmek, yanağını, gıdısını çimdiki, yüzünü tükürükle bulayıp sonra çocuk altını ıslattığında, "anasi, bu çiş yapmış" diye onu yere bırakıvermek, hiç değildir. Bir çocuğu sevmek onun yalnız hoşu gidici ve iç açıcı yönleriyle ilgilenecek, bin emekle büyüyen bu yapının ameleliği söz konusu olunca yan çizmek değildir.

Çocuğu sevmenin ne olduğunu, en iyi yine çocuklar bilirler. Ve kendilerine ağucuk yapıp çukulata alanları değil, emek verenleri sever ve bir ona güvenirlir. Bir çukulatayla çocuğun gönlünü satın almaya kalkıp ona istediklerini yaptırmaya, söyletmeye kalkışanlara inat, "hadi bir oyna bakayım," "hadi bir şarkı söyle bakayım" ricalarına dut ve put kesilerek verirler.

Zordur çocuk sevmek, onun sizin olduğu kadar, hatta çok

daha fazla hayatın kendisi olduğu için sevmek, çok yavaş görünüp çok hızlı gelişen bir oluşuma yön vermek: Bir güzelim süyun, akışını, kesen taşları yorulmadan kaldırıp en güzel denize, hayata karışmasında payı olmak, bir gelişmenin olabileceği en iyi oluşum olması için emeğini katmak, hiç olmazsa emeğini esirmemek zordur. Zordur ya, bize sunulmuş olan bu güzelim hayata ödememiz gereken, yan çizmeğe hakkımız olmayan bir fiyattır çocuğa verilen emek. Kısa vadeli hesapların yapılamayacağı, tek karşılığı, daha güzel bir

dünyanın ve daha güzel insanların yaratılmasına katılmak olan bir emek.

Analar, bu emeği en ucunda da olsa, mutlaka tanıyanlardır. Bu bakımdan her toplumda analara gösterilen saygı, analara verilen değer boşuna değildir. Çünkü analar hayatın emekçileridir. Çocukları büyüdükten sonra da onların hayatlarına titremeleri, hayatın emekçisi olarak hayatın üstüne titremesi gereken bir şey olduğunu iyi bilmelerindedir.

Güneşin hemen hergün, bir gencin ölüsü üstüne kapandığı

bugünlerde, analar eyleme geçtilerse, bunun için geçtiler.

Çünkü görülüyor ki, toplumumuzda gençliği seven sadece analar. Bunda şaşacak bir şey de yok, çünkü toplumumuzda gençlere emeği geçen, onlara emek veren, hemen hemen yalnızca

analardır. Onların ötesinde "gençlik" sözcüğünü pek seven büyüklerimiz, yöneticilerimiz, gençleri sevmiyorlar, çünkü onlara emek vermiyorlar, daha güzel insanların oluşumuna hiç bir katkıda bulunmuyorlar.

Çünkü gençliği sevmek, "gençliğe hitabe" yazmak değildir.

Gençliği sevmek onların spor-dan bilime kendi başlarına harikalar yaratmalarını bekleyip, arada sırada gerçekleşen bir harikalarla övünmek değildir.

Gençliği sevmek, devlet kesesinden yapılanlar karşılığında ondan kendi hoşunuza giden şeyleri bellemesini, sizin kafanızı ve gönlünüzü hoş edecek davranışlarda bulunmasını istemek değildir.

Gençliği sevmek, boşa tükettiğiniz ve bir mirasyedi gibi harcadığınız umutlardan hicap duymadan, ondan "ümit" olmayı beklemeğe kalkışmak değildir.

Gençliği sevmek, ekonomisinden trafiğine, imarından planına, yönetiminden çarşı pazarına kadar tam bir keşmekeş ve anarşi içine soktuğunuz bu düzene baş kaldırdığı zaman ona "anarşist!" demek değildir.

Ne onun hayatının, ne de hayatın daha güzel olması için hiç emek vermeden "Ey Türk Gençliği!" demek değildir gençliği sevmek.

Hiç biri hiç biri değildir. Hadi itiraf edin, gençliği hiç mi hiç sevmeyebilirsiniz. Ve siz "agucuk" deyince o "gugucuk" yapıyor diye onu bu yüzden copladığınızı, kanına, canına girdiğinizi itiraf edin!

Ve analara, işte en çok bu yüzden hınçlanıp kinlendiğinizi, itiraf edin! Edin de olsun bitsin! Merak etmeyin, analar işkence yapmaz.

TÜMÖD'in yüksek öğretim sempozyumu yapıldı

Tüm Öğretim Üyeleri Demeği'nin düzenlediği "Yüksek Öğretim Sorunları Sempozyumu" Ankara'da TSE salonunda yapıldı.

Üç gün süren sempozyumun altı oturumunda toplam 18 ayrı bildirisunuldu ve tartışıldı.

12 Kasım günü başlayan sempozyumun açılış konuşmasını TÜMÖD Genel Başkanı Doç. Dr. Türker Alkan yaptı. Alkan konuşmasında yüksek öğretimin tüm sorunlarının sempozyumun ilgileneceği konularla kapsandığını bilincinde olduklarını söylerken, yüksek öğrenimin sorunlarının genel olarak eğitimin sorunlarından da ayrılamayacağını, eğitim sorunlarının ise ülke sorunlarından soyutlanamayacağını da belirtti. Alkan tüm bu sorunların ülkemizde yüksek öğretimin yeni düzenlenmesi gereksiniminde bulunduğu ve bu konuda çalışmaların olduğu bir dönemde ele alınmasının sempozyumun taşıdığı önem artırdığını söyledi. TÜMÖD Genel Başkanı böyle bir ortamda düzenlenecek bir sempozyumun en büyük eksikliğinin ise, sorunların gerçek sahibi öğrencilerin temsilcilerinin yer alamamasında olduğunu belirterek, bu durumun temel sorumluluğunun, yüksek öğrenim gençliğinin merkezi, sendikal bir örgütlenmesi önüne konan anti-demokratik kısıtlamalar olduğuna işaret etti. Ancak, öğrenci gençliğin bu kısıtlamaları, engelleri aşma yolunda yetersiz kalmasının da yadsınmaması gerekliliğini vurguladı.

Daha sonra sempozyumda "Türkiye'de Yüksek Öğretimin Tarihsel Gelişimi", "Türkiye'de Toplum ve Üniversite", "Türkiye'de Üniversitelerin Yapısal Sorunları", "Üniversite Öncesi Eğitim ve Üniversiteye Giriş", "Üniversite Eğitim Programları ve Toplum Gereksinimleri", "Yüksek Öğrenim Gençliğinin Sorunları" ana başlığı ile belirlenen altı oturumda ilginç bildiriler sunuldu ve tartışıldı.

Bildiri ve tartışmacıların yaklaşımları farklı da olsa, genel bir görüş birliğine ulaştıkları nokta, eğitim sorunları ve ülke sorunları arasındaki ilişki ile sorunların çözümlen-

nün sistem sorunu olduğuydu. Ancak mevcut sistem içerisinde getirilebilecek somut düzenlemeler ile çözülebilecek noktalar olduğu da ortaktir görüşü olarak belirtildi. Bunun koşulu ise genel olarak demokratikleşme içerisinde eğitimin demokratikleşmesi olarak vurgulandı. Bu arada "Egemen Toplumsal Güç Odakları, Emekçi Kesimler ve Üniversite" konulu bildirinin de Prof. Sadun Aren, demokratikleşmenin koşullarından birisi olarak üniversitede sosyalist öğretim üyelerine serbestçe yer alma özgürlüğünün vazgeçilemez olduğunu vurguladı.

Üniversite Giriş Sınavları konulu bildirinin tartışmacılarından birisi ÜSYM Başkanı Prof. Altan Günalp'in, konuşmacı ve tartışmacıların giriş sınavlarının bir kurum olarak anti-demokratik bir nitelik taşıdığı, ayrıcalıklı kesimden gelenlerin üniversiteye girişini düzenle bir sistem olduğu görüşlerini kabul etmesi, sempozyumun ilginç yönlerinden birisi oldu. Günalp, bu durumun sistem sorunu olduğunu ve ÜSYM'nin yetki sınırlarını aşmasını belirtirken, kendisine diğer konuşmacıların, karar organı olmasa da yapabilecekleri olduğunu hatırlatmaları üzerine, ÜSYM merkezinin sınav sonuçlarının değerlendirilmesinden ortaya çıkan verileri yakın bir gelecekte yayımlayacağını söyledi. Eğitim sorunları ile ilgili demokratik kamuoyu bu sözün elbette takipçisi olmalı.

Sempozyum genel olarak oldukça kalabalık bir dinleyici kitlesince izlendi. En son oturumda yüksek öğrenim gençliğinin sorunları konusu sunulurken, salonun daha kalabalık oluşu, öğrenci gençliğin kendi sorunları üzerinde duyarlı oluşunu ifade etmekteydi. TÜMÖD yetkilileri de tartışmacıların dinleyici kitlesine açarak, bu ilgiye duyarlı olduklarını gösterdiler. Sonuç olarak başarılı bir sempozyum, sorunların gerçek sahiplerince noktalanırken, çözümün de onların somut tutarlı, kararlı, örgütlü mücadelesi ile gerçekleştirilebileceğini göstererek tamamlanmıştı.

17.4.1976

Eğitim emekçilerinin örgütüne sahip çıkalım

BEKİR YAVAŞ

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi TOB-DER'in 15 Eylül'de yapılan Şube Başkanları toplantısını 141. maddenin 1. fıkrasına aykırı bularak Merkez Yönetim Kurulu üyeleri ve 25 şube başkanı hakkında "gizli örgüt kurmaktan" şüpheli tutuklama kararı verdi.

Geçtiğimiz Cumartesi günü TOB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve Merkez Yürütme Kurulu üyeleri, 12 Mart'a benzer yöntemlerle, gece yarısı ellerinden alınarak, Sıkıyönetim Askeri tutukevine götürüldüler. Sabahın erken saatlerinden itibaren de bütün gün, arama bahanesiyle TOB-DER Genel Merkez binasında karargah kuruldu.

Demokrasi güçleri MC dönemleri boyunca kan ve can pahasına göğüsledikleri burjuvazinin saldırı ve cinayetlerini, baskı ve sömürsünü CHP iktidarında da, güneşliğin artan bir düzeyde yaşadılar. Burjuvazi demokratik toplumsal muhalefeti sindirme, etkisizleştirme ve giderek yoketme planlarını, sözde demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkacağını söyleyen, memurlara grevli toplu-ış sözleşmeli sendikal haklar vaadeden bir parti etiyek, CHP iktidarı etiyek uyguladı. Hem de MC dönemlerinde ulaşamadığı bir düzeyde yaptı bunu.

İşçi ve emekçilerin oylarıyla iktidar olan CHP, hükümet olduğu sürece, bırakınız demokratik hak ve özgürlükleri geliştirmeyi, var olanların bile kullanılmasına tahammül edemedi. Memurlara sendikal haklar vermek bir yana, ellerindeki sınırlı örgütlenmeleri bile yok etme planları peşinde oldu.

Burjuvaziye güven verme düşüncesiyle gerçekleştirilen bu tam yol sağa gidişin en son ve yakın ifadesi TOB-DER ve yöneticilerine uygulanan son operasyonudur.

MHP ve UGD adlı cinayet odaklarının kılına bile dokunulmazken, faşist katiller eñni kolunu sallayarak gezerken TOB-DER yöneticileri hakkında verilen bu karar ibret vericidir.

Hükümet olduğu sürece bu ve benzeri uygulamaları, bağımlılığı artırıcı, NATO'cu, IMF'ci politikasıyla iflas etmiş CHP ve yönetiminin giderayak TOB-DER'e yönelik bu saldırısı, TOB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve yöneticilerinin şahsında, tüm demokrasi güçlerine yöneltilmiş bir saldırıdır.

Bir yandan kendinden sonraki hükümete "dikensiz bir gül bahçesi" bırakmak istercesine, istifa ettikten sonra bile yönetimden ayrıldığı güne kadar demokrasi güçlerine saldırısı sürdüren CHP yönetimi ve bir yandan da Ecevit'in, sağa demir atma kararının verildiği CHP kurulayında yaptığı konuşma ve bu konuşmada öğretmenlere ve TOB-DER'e yöneltilmiş ithamlar oluşturulmakta olan örtülü MC'ye şimdiden yol gösterir mahiyettedir.

Burjuvazinin öğretmenlere ve örgütlerine yönelik ilk saldırısı değildir. 12 Mart'ta da benzeri operasyonları yaptı öğretmenler ve boğa çıkardı. Yetmiş yıllık örgütlü mücadele geleceği olan öğretmen hareketi bu ve benzeri saldırılar elbette yine boğa çıkaracaktır.

Kurulduğu günden bu yana demokratik hak ve özgürlükleri korumak ve kullanmaktan başka yasadışı hiçbir eylemi olmamış TOB-DER ve yöneticilerini, burjuvazinin yasadışı gösterme çabaları sonuçsuz kalacaktır. Demokratik kitle örgütlerinin öncü kadrolarıyla kitleleri arasındaki bağları koparma, kitleleri örgütsüz bırakma yığınlaşma sürüklemeye girişimlerine geçit veremeyeceğiz. Örgütümüzün ve yöneticilerimize sahip çıkacağız.

İlerici, demokrat, sosyalist öğretmenler ve onların biricik örgütü TOB-DER, burjuvazinin bu hükümetler etiyek Türkiye'yi hangi karanlık geleceklere götürmek istediğini çok iyi bilmektedir.

Tüm demokrasi güçleri örgütlü, birleşik, kitlesele mücadeleyle, bu isteği burjuvazinin kursağında bırakacak güçtedir.

Bugün daha iyi bir yaşam, yarın daha güzel bir dünya için görev başına!

Demokratik haklar için görev başına!

Hükümeti kurma görevinin Demirel'e verilmesinin hemen ertesinde, ilerici-demokratik örgütler ve yayın organları üzerindeki baskılar da artmaya başladı. Sıkıyönetim komutanlıkları, yeni hükümetin niteliğine adeta uyum göstermek için antidemokratik uygulamaları günden güne yoğunlaştırmıyorlar. Önce 5 Kasım günü İlerici Gençler Derneği İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından kapatıldı, ardından Politika gazetesi Genel Yayın Müdürü Aydın Engin tutuklandı. Bu antidemokratik, yasadışı baskılara 10 Kasım günü TOB-DER Genel Merkezi ve Ankara Şubesi'nin aranması ve 6 MYK üyesi ile 11 şube başkanının tutuklanması eklendi. Gene, dergimiz baskıya verildiği sırada Politika gazetesi Yazışmaları Müdürü Tamer Kayaş'ın tutuklandığı öğrenildi.

Ne var ki, sözünü ettiğimiz antidemokratik uygulamalar ilerici-demokratik kamuoyunun büyük tepkilerine yol açtı.

İGD'nin kapatılması üzerine İGD ve Genç Öncü Genel Sekreterleri tarafından yapılan açıklamadan sonra, İstanbul'da aralarında TÖTED, TÖB-DER, TUS-DER İstanbul Şubelerinin de bulunduğu 13 örgüt yaptıkları açıklamayla kapatma kararını kınadılar. Antifaşist gençlik hareketinin eylem birliği doğrultusunda güçlü bir adım atan Genç Öncü, İGD, SGB, DDDK ise ortak bir açıklama yaparak, İGD'nin açılmasını istedikler. Dört gençlik örgütünün açılmasında özette şu görüşlere yer verildi: "İlan edilmiş gerekçesi 'demokratik hak ve özgürlükleri korumak' olan sıkıyönetimin bugüne kadarki uygulamaları, temel demokratik hak ve özgürlükleri korumak adına, kısıtlama yönündedir. Sıkıyönetimin demokratik kitle örgütlerini bir bir kapatma yolunu seçmiş olması bu dediğimizi doğrulamaktadır. Buna karşın özgürlük ve demokrasi düşüncesi faşist odaklara MHP'ye, UGD'ye el sürülmemiş, faşist cinayet ve katliamlara

göz yumulmuştur..." İKD Genel Başkanı Beria Onger de yaptığı açıklamayla baskıları kınayarak şunları dedi: "Kapatılması gereken örgütler açık ve seçik ortadadır. Yıgımsal katliamlarla yüreklerimize evlat, eş, kardeş acısını saklan eli kanlı katillerin örgütleri, faşist MHP, UGD hâlâ açıktır. 'Kamu düzenini ve genel güvenliği bozanlar' işte bu cinayet şebekeleridir. Kadın-erkek tüm ilerici, demokratları, yurtseverleri bu terör ve cinayet örgütlerinin kapatılması, ülkemizi tehdit eden faşizm tehlikesinin geriletilmesi, İGD, İKD, TUS-DER, GENÇ ÖNCÜ, POL-DER gibi demokratik örgütlerin açılması için hiç zaman kaybetmeden elele vererek savaşıma çağınıyorum..."

BANK-SEN Genel Başkanı Metin Denizmen, Demirel'in MHP ve MSP'nin desteğiyle hükümet kuracağına inanılmaması üzerine gerici güçlerinin kararlılık girişimlerini yoğunlaştırdıklarını söyleyerek, "Daha doğmamış çocuğu, gebe anneyi, yaşlı inmeyi öldüreblen faşist canilerin suç örgütleri çalışmalarını hayasızca sürdürürken, sadece yazı yazdı diye bir gazetecinin, bir aydının tutuklanması ülkemiz için utanç vericidir." dedi.

Aydın Engin'in tutuklanması üzerine bir açıklama yapan Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay, Politika gazetecisinin ve Engin'in tutuklanmasının son günlerde yoğunlaşan antidemokratik uygulamaların bir parçası olduğunu belirtti.

Politika gazetesinin sahibi Türkiye Maden-İş Sendikası

Genel Başkanı Kemal Türkler de, Cumhurbaşkanı Korutürk, Ecevit ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Necdet Uruğ'a gönderdiği telgraflarında, Genel Yayın Müdürü Aydın Engin'in serbest bırakılmasını talep etti.

İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, basın ve örgütlenme özgürlüklerine yönelik baskıları kınayarak, şunları dedi: "TCK'nın başta 141 ve 142'nci maddeleri olmak üzere, antidemokratik yasal çoğulcu demokrasinin işlediğinden söz edilemez... Uluslararası yükümlülükler ve Anayasamızın demokratik özünü aykırı olarak varlık ve işlerliğini sürdüren yasalara pozitif hukukumuzdan ayrılmaması savaşımının haklılığı ve yerindeliği, Aydın Engin ve TOB-DER yöneticilerinin tutuklanmalarını olgusıyla belirginleşmektedir."

Sıraladığımız bu örgütlerin yanı sıra, TÖTED Genel Başkanı Aykut Göker, TUS-DER Genel Başkanı Hasan Fahmi Mavi, TEKSTİL Genel Başkanı Rıdvan Budak, Petrol-İş Genel Başkanı Adem Yılmaz, Hür Cam-İş, Limter-İş, Otomobil-İş, Aster-İş, Çağdaş Hukukçular Derneği, Görsel Sanatçılar Derneği, çeşitli sendikalar, FİDEF, Düsseldorf Türkiye İşçi Gençlik Birliği, Essen Türkiyeli İşçiler Derneği, Hannover Türkiyeli Gençler Birliği ve daha bir çok ilerici, demokratik örgüt, yoğunlaşan antidemokratik baskıları protesto ettiler, İGD'nin açılmasını, TÖB-DER yöneticilerinin ve Aydın Engin ile Tamer Kayaş'ın serbest bırakılmasını istedikler.

"Töb-Der yöneticileri serbest bırakılsın!"

Önceki Pazar günü Ankara'da yapılan İşçi Kültür Derneği olan şube kongresinde demokratik kitle örgütlerine ve toplumun tüm ilerici kesimlerine yönelik baskıları kınayarak, TÖB-DER Merkez Yöneticilerinin derhal serbest bırakılması istendi.

Demokratik güçlerinin mücadelesine yönelik saldırılara değinen İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı Yılmaz Onay, "bu saldırılara karşı koyacak tek gücün örgütlülük olduğunu, demokratik güçlerin tek bir yumruk, tek bir yürek olmasının zorunluluğunun bir kez daha kanıtlandığını" belirtti.

Divan Başkanlığı'na İlhan Alkan'ın getirildiği kongrede verilen bir önerge ile aşağıdaki metin kongre kararı olarak benimsendi.

"Son Günlerde gençlik örgütlerine, demokratik kitle örgütlerine ve toplumun tüm ilerici kesimlerine yönelik baskıların bir uzantısı olarak gördüğümüz TÖB-DER Merkez yöneticilerinin tutuklanmasını şiddetle kınıyoruz.

"Sansür ile w t. TÖB-DER, TÜMDER

gibi ilerici, kitleyi kucaklayan örgütlere baskı yapılarak pranga vurulmak isteniliyor. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin engellenemeyeceğini, önümüzdeki tüm engelleri örgütlü birleşik gücümüzle yeneceğimizi kongre kararımız olarak bir kez daha vurguluyoruz.

"İşçiler, demokratik kitle örgütleri, emekçiler ve ilerici demokrat nitelikli kitleler üzerinde yoğunlaştırılmaya çalışılan tüm baskıların protesto ediyoruz.

Tutuklanan TÖB-DER merkez yöneticilerinin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Talep ediyoruz.

2. Olağan genel kurul divan başkanı İlhan Alkan"

Kongre sonunda Şube Başkanlığı'na Veli Başkesik, Sekreterliğe Azmi Bozkurt getirildiler.